

Fővárosi Törvényszék
Gazdasági Kollégiuma

Budapest, II. Varsányi Irén u. 40-44.
1535 Budapest, Pf.887.

Ügyszám: 7.G.41.160/2012/58.

A Fővárosi Törvényszék

Hámori Ügyvédi Iroda (fél címe - dr. Hámori Sándor ügyvéd) által képviselt

"I.r.felperes neve" (címe) I.r.

II.rendű felperes neve (címe) II.r.

III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III.r.

"V.r.felperes neve" (címe) V.r.

"VI.r.felperes neve" (címe) VI.r.

"VII.r.felperes neve" (címe) VII.r.

"VIII.r.felperes neve" (címe) VIII.r.

"IX.r.felperes neve" (címe) IX.r.

Tasnádi és Társa Ügyvédi Iroda (címe - dr. Tasnádi Zoltán ügyvéd) által képviselt

"XII.r.felperes neve" (címe) XII.r. felpereseknek,

...jogtanácsos által képviselt

alperes neve. (címe) alperes ellen

uralkodó tag korlátlan és teljes felelősségének megállapítása iránt indított perében
meghozta az alábbi

- a 2015. április 23-án kelt 7.G.41.160/2012/60. sorszámú kiegészítő ítélettel
kiegészített -

ítéletet

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg
az I.r. felperesnek **32.191.403,-** (Harminckétmillió-százkilencvenegyezer-négyszázhárom) Ft
a II.r. felperesnek **2.319.537,-** (Kétmillió-háromszázötvenkilencezer-ötszázharminchét) Ft,
a III.r. felperesnek **68.447.921,-** (Hatvannyolcmillió-négyszáznegyvenhétézer-
kilencszázhuszonegy) Ft,

az V.r. felperesnek **78.567.491,-** (Hetvennyolcmillió-ötszázhatvanhétézer-négy százkilencvenegy) Ft,
a VII.r. felperesnek **5.475.756,-** (Ötmillió-négy százhatvenötezer-hétszázötvenhat) Ft, és
a VIII.r. felperesnek **6.804.767,-** (Hatmillió-nyolcszáznegyezer-hétszázhatvanhat) Ft
főkövetelést, valamint ennek 2005. február 12. napjától 2011. május 11. napjáig járó a
késelelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat
7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát;
a XII.r. felperesnek **24.311.620,-** (Huszonnégy millió-háromszáztizenegyezer-hatszázhusz) Ft
főkövetelést, valamint ennek 2005. március 24. napjától 2011. május 11. napjáig járó a
késelelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat
7%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezi továbbá a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-III.r., az V.r. és
a VII-VIII.r. felpereseknek egyetemlegesen 11.747.685,- (Tizenegymillió-
hétszáznegyvenhétézer-hatszáznyolcvanöt) Ft, az I-III.V.VII-VIII. és XII.r. felpereseknek
egyetemlegesen 1.101.000,- (Egymillió-százegyezer) Ft, az I.r. felperesnek 291.080,-
(Kétszázkilencvenegyezer-nyolcvan) Ft, a II.r. felperesnek 9.000,- (Kilencezer) Ft, a III.r.
felperesnek 435.080,- (Négy százharmincötezer-nyolcvan) Ft, az V.r. felperesnek 645.160,-
(Hatszáznegyvenötezer-százhatvan) Ft, a VII.r. felperesnek 18.000,- (Tizennyolcezer) Ft, a
VIII.r. felperesnek 27.000,- (Huszonhétézer) Ft és a XII.r. felperesnek 1.597.600,-
(Egymillió-ötszázkilencvenhétézer-hatszáz) Ft perköltséget.

Ezt meghaladóan a bíróság a XII.r. felperes keresetét elutasítja.

A bíróság a VI.r. felperes keresetét elutasítja, egyben kötelezi a VI.r. felperest, hogy 15
napon belül fizessen meg az alperesnek 514.000,- (Ötszáztizennégyezer) Ft perköltséget.

A IX.r. felperes vonatkozásában a bíróság a pert megszünteti.

*Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a
bíróságnál lehet írásban, négy példányban a Fővárosi Ítélőtáblához címezve benyújtani.*

*A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés
tárgyaláson kívül történő elbírálását.*

*Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem
fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes
végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos,
vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül
bíráhatja el, de a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás tartását.*

*A jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös
kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést
közvetlenül a Kúria bírálja el, feltéve hogy vagyoni jogi ügyben a fellebbezésben vitatott érték az
ötszáz ezer forintot meghaladja.*

A Kúria a fellebbezést tárgyaláson kívül, a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályok alkalmazásával bírálja el.

Az ítélet előtti eljárásban és a Kúria előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező.

Indokolás:

A "**adós neve**"-t a .... alperes alapította az 1992. október 1-jén kelt Alapító Határozattal, amelyben a tagi felelősségét a Társasági Törvény 292.§ (3) bekezdésének és a 296.§ (1) és (3) bekezdésének a közvetlen irányítást biztosító befolyáshoz kapcsolódó felelősségi szabályaira utalással határozta meg. Az **ALAPÍTÓ OKIRAT** szerint az ügyvezető feladatát képezte a társaság ügyeinek intézése és a társaság képviselete, irányította a társaság munkaszervezetét és gyakorolta a társaság dolgozói felett a munkáltatói jogokat, míg a Társasági Törvény 150.§ (2) bekezdésében írt feladatokat az alapító tag (alperes) látta el. Az ügyvezető köteles volt az alapító kérésére a társaság ügyeiről felvilágosítást adni, a társaság üzleti könyveibe és irataiba való betekintést lehetővé tenni.

Az alperes a társaság működését és ügyvezetését az 5 tagú felügyelőbizottságon keresztül ellenőrizte. A felügyelőbizottság jogosult volt a társaság vezető tisztségviselőitől és vezető beosztású alkalmazottaitól jelentést vagy felvilágosítást kérni, a társaság könyveibe és irataiba betekinteni, köteles volt megvizsgálni az alapító elé terjesztett valamennyi lényeges üzletpolitikai jelentést, valamint minden olyan előterjesztést, amely az alapító kizárólagos hatáskörébe tartozó ügyre vonatkozott.

Az ügyvezetést a könyvvizsgáló is köteles volt ellenőrizni, ezen tevékenysége során a társaság könyveibe betekinthezett, a vezető tisztségviselőtől felvilágosítást kérhetett, a társaság pénztárát, értékpapír és áru állományát, szerződéseit és bankszámláit megvizsgálhatta. Megállapításait közölnie kellett mind az ügyvezetővel, mind az alapítóval. (alapirat 7/A/1)

Az alapítással egyidejűleg megkötött szindikátusi szerződésben rögzítették, hogy a "**adós neve**". ügyvezetőjét a "**alperes neve**" nevezi ki, és a társaság eredetileg 3 tagú felügyelő bizottságába 2 tagot a "**alperes neve**" nevez ki, egy tagot pedig a dolgozók saját maguk közül választanak. A szindikátusi szerződésben az ügyvezető jogkörét nem korlátozták.

A "**adós neve**" ügyvezetését az alapítástól 2001. december 31-ig "**O.J.**", 2002. április 15-től 2004. március 25-ig "**G.Gy.**" és 2004. május 22-től a felszámolás elrendeléséig "**Ú.Z.**" látta el.

Az ügyvezetőknek havi beszámolási kötelezettsége volt a "**alperes neve**" Rt. Vagyonkezelési Osztálya és a saját felügyelőbizottsága felé, amit a havonta elkészített és minden költségtényezőt tartalmazó mérleg adatok megküldésével kellett teljesíteniük.

A "**adós neve**". szervezeti felépítését a "**alperes neve**" Rt. határozta meg, ennek megváltoztatására a társaság ügyvezetése nem volt jogosult.

Az alperes az ügyvezető jogkörét 2003-ban korlátozta és a ...sz. alapítói határozatával úgy rendelkezett, hogy a társaság 5 millió Ft összegnél nagyobb mértékű kötelezettségvállalásai

csak a **"alperes neve"** tulajdonosi képviselőt ellátó **R.P.** előzetes írásbeli engedélyével teljesíthetőek (alapirat 7/A/2), a ... sz. alapítói határozattal pedig harmadik személyekkel szemben, valamint a bíróságok és hatóságok előtti eljárásban megvonta az ügyvezető önálló képviselői jogát, aki ettől kezdve csak a társaság erre feljogosított munkavállalójával együtt képviselheti a céget. (alapirat 7/A/3)

A **"adós neve"**. 1992-ben 100%-os **"alperes neve"** befektetéssel alakult meg az alperes ... Főnökségéből annak teljes dolgozói létszámával (335 fővel). Alakulásakor a jegyzett tőkéje 500 millió Ft volt, amely az ingatlanok és a vagyoni értékű jogok 1996. évi apportkivonása után 234.330.000,- Ft-ra csökkent.

A szindikátusi szerződésben a **"adós neve"**. vállalta, hogy a **"alperes neve"** ... Főnökségétől átkerült munkavállalók munkaviszonyának 3 éven belüli rendes felmondással történő megszüntetése vagy a társaság jogutód nélküli megszűnése esetén a végkielégítés mértékének megállapításakor a dolgozó korábbi **"alperes neve"** szolgálati idejét is figyelembe veszi. (45/A/1)

A működését az alperes tulajdonában lévő ... szám alatti székhelyen kezdte meg, tulajdonosi döntés alapján 2003. évben költözött ki ebből az ingatlanból és költözött át az ... szám alatti ingatlanba. A székhelyváltás a cégnyilvántartásba 2003. szeptember 22-vel került bejegyzésre. Az átköltözés 3-4 hónapot vett igénybe. Az átköltöztetéshez a tulajdonos plusz forrást nem biztosított, a **"adós neve"**.-nek az átköltözéssel 7.864 eFt vesztesége keletkezett. A bérelt ingatlanban végzett beruházással 2003-ban 34.299 eFt vesztesége keletkezett.

A szindikátusi szerződésben rendezték a gazdasági kapcsolatukat is. Az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a nem versenykötelezett kategóriában a munkákra a **"adós neve"**.-től ajánlatot kér és amennyiben a társaság ajánlata megfelelő, a **"alperes neve"** a munkát megrendeli a társaságtól. A versenykötelezett kategóriában pedig a **"alperes neve"** azt vállalta, hogy a meghívásos versenyre a társaságot minden esetben meghívja, nyilvános versenytárgyalás közzétételéről a társaságot értesíti és a kiértékelés során - versenyjogi, műszaki, illetve gazdaságossági keretein belül azonos feltételek esetén - kedvezményezi a társaságot. Rögzítették, hogy az egymás közötti elszámolásaikra folyószámla szerződést kötnek, aminek a vezetésével a **"alperes neve"** Bevételelőrzési Igazgatóságot bízzák meg.

Az alperes a szindikátusi szerződésben foglaltak alapján a versenytárgyalásokra a **"adós neve"**.-t meghívta, a versenytárgyalások közzétételéről a társaságot értesítette és rendszerint április-május hónapokban tájékoztatta a társaságot a beruházási tervéről. 2001. évben a **"alperes neve"** beruházási tervének jóváhagyása csak augusztusban történt meg, mely időpontig a **"adós neve"**. a maga üzleti tervét sem tudta összeállítani és nem tudott munkát végezni, így nem volt bevétele. A **"alperes neve"** beruházási terve szolgált alapul a **"adós neve"**. üzleti tervének. Az üzleti tervét a **"alperes neve"** beruházási tervéhez igazodva maga állította össze, az ajánlati árait maga dolgozta ki. Az árak kialakítása a **"adós neve"**.-nél úgy történt, hogy a **"alperes neve"** tájékoztatta a Kft.-t a versenytársak árajánlatáról, s a munkát a társaság akkor kapta meg, ha annak elvégzését ezen ár alatt vállalta. A szerződött munkáinak 75-80%-t a **"alperes neve"** Rt. megrendeléseit tették ki, a kiemelt **"alperes neve"**-beruházások a **"alperes neve"** kézi irányítása mellett valósultak meg a **"alperes neve"**-érdek elsődlegessége mentén. Egyéb piaci tényezőkkel való szerződéskötését az

alperesi tulajdonos nem korlátozta, azonban a szervezeti felépítéséből adódóan az ajánlati árai nem voltak versenyképesek, ezért a versenytárgyalásokon rendszerint alul maradt. Az elvállalt munkákat túlnyomórészt alvállalkozók bevonásával teljesítette, az alvállalkozók kiválasztásába az alapító nem szólt bele. Az alvállalkozók kiválasztásának írásba foglalt elfogadott rendje az ellenőrzött társaságnál nem volt, a tulajdonos annyi kötelezettséget írt elő, hogy legalább 3 árajánlatot kérjen be. Az alvállalkozók kiválasztásánál a társaság előnyként értékelte a „megbízhatóságot”, ami alatt azt értette, hogy fizetési késedelem esetén az alvállalkozó ne kezdeményezze a cég felszámolását. Ez vezetett oda, hogy a munkák több mint 50%-ban az alvállalkozási szerződést az V.r. felperessel kötötte meg, mely társaság „megbízhatósága” azon alapult, hogy személyi összefonódása volt az egyik **"adós neve"** főmunkavállalójával. A „megbízhatóság” ellentételezése pedig az volt, hogy az egyéb alvállalkozókhoz viszonyítottan jóval magasabb áron szerződött

A társaság ügyvezetője a 2002-es év gazdasági eredményéről a 2002. december 12-ei ülésen számolt be a Felügyelő Bizottságnak. A beszámolójában az éves 1450 mFt nettó árbevételt és az 5 mFt mérleg szerinti eredmény elérését reálisnak tartotta, és úgy nyilatkozott, hogy az áthúzódó megrendelések miatt a 2003-as év megrendelés-állománya is biztató. Kedvezőtlennek tartotta, hogy a **"alperes neve"** Rt. környezetvédelmi tenderkiírásaiban kizárta az előző 3 évben veszteséges pályázókat, ami a Kft.-t érzékenyen érintheti. A Kft. gazdálkodását kedvezőnek ítélte, úgy nyilatkozott, hogy likviditási problémái a cégnek nincsenek, mintegy 40-50 mFt áll rendelkezésre a munkák finanszírozására. (39/A/2)

Ennek ellentmondóan a 2002. évi vagyonkezelési tervében finanszírozási problémákról számolt be, amelyek enyhítése érdekében elsősorban a fizetőképes külső megrendelőktől származó megrendelések fokozását és a termelőeszközök korszerűsítését tartotta szükségesnek. A piacbővítés egyik eszközeként jelölte meg a szegedi **"É"** Kft.-vel való együttműködést vagy egyesülést. A piaci helyzet javításához szükségesnek ítélte a tulajdonos aktív közreműködését a társaság tőkeellátásának javítása formájában. Foglalkozott a társaság értékesítésének lehetőségével is. Ezzel összefüggésben azonban kiemelte, hogy a **"alperes neve"** Rt.-nek számolnia kell azzal, hogy privatizálás esetén a **"alperes neve"** Rt. számára végzett munkák árszínvonala emelkedni fog és felhívta a figyelmet arra, hogy a társaság jelenlegi üzleti értéke jóval alacsonyabb a **"alperes neve"** Rt. befektetésének értékénél.

A **"adós neve"**. a 2003-as gazdasági év során fizetéképtelenné vált, az alvállalkozói felé kifizetést nem tudott teljesíteni, ami miatt 2003. első negyedévében leálltak a **"Ny.I."** folyamatban lévő munkái. A **"adós neve"**. a likviditási problémák megoldására 2003. április 18-án 2004. április 16-ai lejárattal 100.000.000,- Ft összegre folyószámla hitelszerződést kötött a **bank neve**.-vel az alperes kezességvállalása mellett, mely hitelt 2003. évben teljes egészében igénybe vette. (szakvélemény melléklete)

A hitelt a lejáratot követően az alperes fizette vissza, a **"adós neve"**. ezzel az összeggel az alperes felé adósodott el, amelynek megfizetésére a felszámolás elrendeléséig nem került sor. A **"Ny.I."** kivitelezési munkái a hitelfelvételt követően újra indultak. A hitelből a társaság a működési költségeit és a szállítói tartozásai egy részét rendezte.

A **"alperes neve"** Rt. ... Igazgatósága 2003. november 25. és 2004. január 9. között egy

névtelen bejelentés alapján átfogó gazdasági vizsgálat keretében **CÉLLELLENŐRZÉST** tartott a "**adós neve**".-nél. A vizsgálati jelentésben az alvállalkozóként bevont V.rendű felperes neve V.r. felperes vonatkozásában **B.A.** személyén keresztül összeférhetetlenséget állapított meg. Megállapította, hogy a 2002-2003-ban befejezett alvállalkozásba adott munkákon a Kft. közvetlen haszna a V.rendű felperes neve esetében 8,3%-ot, míg a többi Kft. esetében 22,93%-ot tett ki, az átlagos haszonkulcs a szerződés nyilvántartás összevont adatai szerint 16,4% volt. Megállapította, hogy a legtöbb alvállalkozói megbízást - az alvállalkozásba adott munkák 55,9%-t - a V.rendű felperes neve kapta.

Megállapította, hogy az alvállalkozási szerződésekben kialakított árrés rendkívül alacsony volt, az nem fedezte a Kft. közvetett költségeinek munkákra jutó részét sem: a Kft. árbevétel arányos közvetett költségeinek részaránya 2002. évben 13,03%, míg 2003. első három negyedévében 20,3% volt. Az alvállalkozásba adott munkák között ráfizetéses munkát is talált.

A vizsgálati jelentésében rögzítette, hogy az alvállalkozók kiválasztásának gyakorlata nem lett dokumentálva, a társaság az árajánlatokat nem érkeztette, az elbírálásról írásos dokumentumot nem készített. A "**Ny.I.**" és a "**beruházás megjelölése**" beruházások kapcsán megállapította azt is, hogy semmiféle alvállalkozói árajánlat nem volt, így a kiválasztás szempontjai sem voltak értékelhetőek. Ugyanakkor a környezetvédelmi alvállalkozásba adott munkákkal kapcsolatban realizált közvetlen relatív hasznot elfogadhatónak ítélte.

A bejelentés alapján vizsgálta, hogy történt-e fiktív számlázás és egy számlát értékelt részben fiktívnek azon az alapon, hogy a munkákra vonatkozó megállapodásban foglaltak nem teljes körűen teljesültek. Egyben hiányosságként értékelte, hogy a kiszámlázott, kifizetett munkák teljesítése nem volt kellően alátámasztva megfelelően kitöltött, illetve kiállított alapbizonylatokkal.

Vezetői következetlenségnek ítélte, hogy az ügyvezető által az összeférhetetlenség kezelésére kiadott ...sz. Igazgatói Utasítás - mely nagyrészt megegyezett a ... sz. SZEf. Utasításban foglaltakkal - nem került végrehajtásra. A Kft. érdekeit súlyosan sértőnek ítélte, hogy a ... 240 nm-es szociális épület tervezési és kivitelezési munkáinak a 2003. március 25-ei átadás-átvételnél a "**adós neve**". képviselőjét **B.A.** látta el, aki egyben a munkába alvállalkozóként bevont V.rendű felperes neve-ben is érdekeltiséggel bírt.

Vizsgálta az eszközök eladását is, és a V.rendű felperes neve részére történt eladásokkal kapcsolatban a beszerzési értékre figyelemmel az eladási árat alacsonynak ítélte és kifogásolta, hogy a selejtezett és eladott eszközök gyári számát a Kft. nem vezette fel a bizonylatokra, így az utólagos beazonosítás nem volt elvégezhető. Külön kiemelte, hogy az ócskavas eladási árat sem egységesen alkalmazta a Kft., a V.rendű felperes neve részére történő eladások esetében az eladási ár 3,5 Ft/kg volt, míg más cégek esetében 15,- Ft/kg egységárnál alacsonyabb nem volt, a "**alperes neve**" eladási ára pedig 22,5 Ft/kg. (alapirat 9/A/1 - kivonatos)

A célellenőrzést megelőzően már a "**adós neve**". felügyelőbizottsága foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy egy 100%-os "**alperes neve**" Rt. tulajdonú Kft. foglalkoztathat-e alvállalkozóként olyan Kft.-t, amelynek egyik tulajdonosa a szóban forgó "**alperes neve**" Kft. munkavállalója. A Felügyelő Bizottság Elnöke a Felügyelő Bizottság 2002. június 20-ai határozata alapján ebben a kérdésben bekérte a "**alperes neve**" Rt. Igazgatási és Jogi

Főosztályának jogi álláspontját, majd a Jogi Főosztály által adott jogi vélemény alapján 2002. július 15-én felhívta a "**adós neve**". ügyvezetőjének figyelmét, hogy a foglalkoztatásnak nincs akadálya, de készítenie kell egy belső szabályozást, amely biztosítja, hogy a "**adós neve**" munkavállalója - aki egyben az ajánlattevő Kft. tulajdonosa - az ajánlatkérési vagy pályáztatási eljárás előkészítésében, lebonyolításában, illetve a döntés meghozatalában, valamint a megrendelés műszaki- és pénzügyi teljesítésének ellenőrzésében semmilyen módon ne vehessen részt, annak eredményét ne befolyásolhassa. (alapirat 10/F/2) A Célellenőrzés megállapításai szerint a társaság ügyvezetése a felügyelőbizottság felhívásának nem tett eleget.

Az alperes 2004. március 22. napjára kitűzött vezetői értekezletére a "**alperes neve**" Rt. ... Osztálya Gy.... számon a 2003. évi „Nehéz pénzügyi helyzetben lévő, sürgős intézkedést igénylő társaságok”-ról **ELŐTERJESZTÉST** készített, amiben a "**adós neve**". év végére várható veszteségét 80 millió Ft-ra becsülte és a fizetéseképtelenség miatt a Gt.152.§-ban írt lehetőségek közül a cég jogutód nélküli megszüntetésére tett javaslatot. A javaslatát azzal indokolta, hogy a társaság az alvállalkozóit nem tudja fizetni, ezért a munkák 2004. márciusára leálltak; a munkavállalóinak februári bérét még ki tudta fizetni, de a járulékokra és további fizetési kötelezettségei teljesítésére nem képes; az elnyert munkáinak döntő hányadát alvállalkozókkal végeztette el, amelynek változó, sokszor alacsony nyereségtartalma nem biztosítja a Kft. működési költségeit; a meglévő eszközállománya elavult és hiányos; munkaerő állománya elöregedett; nincs potenciális érdeklődő a társaság iránt, így a cég privatizációjára nincs esély, a kialakult helyzetet csak a felszámolási eljárás megindításával lehet rendezni.

Az előterjesztésben beszámolt arról, hogy az Igazgatóság a ... sz. Igazgatósági határozatával tudomásul vette a "**adós neve**" jogutód nélküli megszüntetését és a 2004. január 20-ai ... sz. Igazgatósági döntés a cég felszámolását határozta el 2004. II. negyedévi időzítéssel. Beszámolt arról, hogy a "**alperes neve**" Rt. a ...sz. alapítói határozatával korlátozta a társaság ügyvezetőjének jogkörét, s az 5 millió Ft feletti kötelezettségvállalás végrehajtását a "**alperes neve**" Rt. tulajdonosi képviselőjének írásbeli engedélyéhez kötötte és ezzel egyidejűleg az ügyvezető egy személyben történő aláírási jogosultságát kettős aláírásra változtatta. Beszámolt a ... Igazgatóság által lefolytatott átfogó gazdasági vizsgálatról és a névtelen bejelentés alapján lefolytatott célellenőrzésről, ami több hiányosságot, szabálytalanságot, összeférhetetlenséget és személyi felelősséget is megállapított és az ügyvezető jogkörének további szigorítását javasolta. Rögzítette a társaság fontosabb adatait, így többek között azt is, hogy a Kft. 2003. december 31-i "**alperes neve**" Rt.-nél nyilvántartott értéke 0 Ft, dolgozóinak létszáma 2004. február 29-én 83 fő. Ismertette a Társaság 2003. évi mérlegének főbb összegeit és annak eredményét, valamint a jegyzett tőke, a saját tőke, az értékesítés nettó árbevétele, az adózás előtti eredmény és a létszám adatok 2000. és 2003. évek közötti változását. Tájékoztatást adott arról, hogy a társaság fő tevékenységi köre építőipari kivitelezés, környezetvédelmi kárelhárítás, mélyépítés, elektromos energiaellátás, közműépítés és egyéb ipari szolgáltatások, valamint a társaság főbb megrendelőiről, melyek a "**alperes neve**" Rt., MMT Kft. és ÁSZ. A folyamatban lévő főbb munkák között jelölte meg a "**Ny.I.**" és az ÁSZ épületének szakipari munkáit. Beszámolt arról, hogy az építőipar területén meglévő erős konkurencia a társaság külső piaci lehetőségeit erősen korlátozta, az építőipari piacon a "**adós neve**"-hez hasonló adottságú

középvállalkozások helyzete a legnehezebb, mert gyakorlatilag „állami” építőipari vállalként működik, aminek a munkaellátottságban meglévő előnye már nem jelentkezik, viszont hátrányai (feladatokhoz viszonyított magas dolgozói létszám, gyenge hatékonyság) jelen vannak és drágává teszik a tevékenységét, a veszteséges gazdálkodás miatt pedig sok munkára pályázni sem tud.

Beszámolt arról is, hogy a társaság székhelye a 2003-as évben áthelyezésre került, ami a társaság nehézségeit tovább növelte azáltal is, hogy a költöztetés miatt a munkák leálltak.

A veszteség összetevőit az alábbi tételekben sorolta fel:

MMT Kft. peresített követelése	56.697 eFt
2001-ben elvégzett "Z" és "K" környezetvédelmi munkái (melyek a megrendelés, illetve szerződés hiányában leírásra kerültek)	45.510 eFt
költözés költségei	7.864 eFt
épület bérleti díj elmaradása, üzemeltetési költségei	56.256 eFt
bérelt ingatlanon végzett beruházás	34.299 eFt
működési veszteség	132.415 eFt

(11/A/1)

A vezetői értekezlet egyetértett a **"adós neve"**. alapító határozattal történő felszámolásának megindításával, a felszámolás azonnali megindítására azonban nem került sor, a fizetéseképtelenség megállapítását és a felszámolás elrendelését végül is nem az alapító alperes, hanem a **SÉ Kft.** kezdeményezte 2004. szeptember 16-án. A vezetői értekezlet követően az alperes arról intézkedett, hogy a **"adós neve"**. a folyamatban lévő két munkát fejezze be, ezen munkák ellenértékéből a befejezési munkán dolgozó alvállalkozókat és a saját dolgozóit fizesse ki. Ezen feladatok végrehajtása érdekében az alperes 2004. március 25-én **G.Gy.** ügyvezetői megbízatását visszavonta és az ügyvezetői feladatok ellátására 2004. májusában megbízási szerződést kötött **Ú.Z.**nal, a **V. Kft.** tulajdonosával, a felszámolás előkészítésére pedig szintén megbízási szerződést kötött a **V. Kft.**-vel.

2004. március 30-án a **"adós neve"**. Felügyelő Bizottsága is ülést tartott, amelyen a társaság 2003. évi beszámolóját (mérleg- és eredménykimutatását) tárgyalta meg. A főkönyvelő a beszámolójában kitért arra, hogy a legnagyobb veszteségek a környezetvédelmi munkákon keletkeztek. A Felügyelő Bizottság a 17. sz. határozatával a 2003. évi mérleg- és eredmény-beszámolót - egy különvéleménnyel - elfogadta. A különvéleményt megfogalmazó felügyelőbizottsági tag a 2003-as év nagymértékű veszteségét az alábbi okokban látta:

- a Kft. központ magas költségeiben,
- az előnytelen alvállalkozási szerződésekben, amelyeket a **"adós neve"** a főépítésvezetőjének és vállalkozási osztályvezetőjének korábbi cégeivel kötött,
- a környezetvédelmi munkák veszteségeinek 2003-as elszámolásában,
- a **"Ny.I."** munkáinak I. negyedévi szüneteltetésében,
- a Kft. idő előtti kiköltözésében,
- a **"adós neve"**. - **MMT Kft. p-i** óvodaépítési akciójában és
- a Kft. vezetés szinte tudatos cégromboló magatartásában a Kft. várható eladása vagy felszámolása miatt. (39/A/3)

Az alperes a 2004. május 12-én kelt levelében felszólította a **"adós neve"**.-t a hitelből eredő

100.704.721,- Ft összegű tartozás **"alperes neve"** Rt. felé történő rendezésére (alapirat 7/A/4), mely felhívásnak a **"adós neve"**. nem tett eleget, a felszámolási eljárás megindulását megelőzően az alperes felé fizetést nem teljesített.

2001. és 2003. között a **"adós neve"**. főbb mutatói az alábbiak szerint alakultak:

	2001	2002	2003	2004
saját tőke (eFt)	176.000	181.354	-151.687	-356.933
jegyzett tőke (eFt)	234.330	234.330	234.330	234.330
mérleg eredmény (eFt)	-33.750	5.049	-333.041	-7.294
kötelezettségek (eFt)	229.765	408.699	475.610	379.202
nettó árbevétel (eFt)	968.081	1.562.017	972.989	0
üzleti eredménye (eFt)	-34.715	4.825	-326.931	-7.391

Az igazságügyi szakértő a fenti adatok alapján megállapította, hogy a **"adós neve"**. saját tőke/jegyzett tőke aránya már 2001. 2002. években 75-77% körüli volt, azaz a vállalkozás a tőkájének mintegy 23-25% elvesztette. A saját tőkének az összes forráshoz viszonyított aránya már ekkor jelentősen elmaradt a kívánatos 50%-os mértéktől. Az eladósodottság mértéke 2001-ben 130%, 2002-ben már 225% volt, a vállalkozás rövid lejáratú kötelezettségei pedig lényegesen meghaladták a likvid eszközei értékét, 2001-ben több mint ötszörös volt. Az eladósodás ellenére az alperes a hitelezők védelme érdekében intézkedést nem tett, a saját tőke jegyzett tőkéig történő feltöltéséről nem gondoskodott és nem tett intézkedéseket az eredményes gazdálkodás helyreállítása érdekében.

2003-ban úgy változott meg a helyzet, hogy a **"adós neve"**. a teljes jegyzett tőkáját elvesztette, a működőképességhez és a hitelezők védelme érdekében 386.017 eFt tőkeemelésre lett volna szükség, ami nem történt meg.

A mutatók kedvezőtlen alakulásának legfőbb oka a Kft. eredményesnek nem mondható gazdálkodása volt, ami elsődlegesen a piaci körülmények között optimálisnak nem nevezhető szervezeti felépítésből eredt. A társaság által felhalmozott veszteség és tőkehiány kialakulása részben a társaság alapítására vezethető vissza. Az alperes a társaságot olyan szervezeti felépítéssel és működési renddel hozta létre, ami nem tette lehetővé a társaság részére a piaci viszonyokhoz való rugalmas alkalmazkodást, a szervezeti felépítésből adódó magas működési költség következtében a társaság ajánlati árai nem lehettek versenyképesek. Az alperes annak ellenére, hogy tudomással bírt arról, hogy a 100%-ban tulajdonában lévő gazdasági társaság szervezeti felépítése jelentősen megnöveli a társaság működési költségét és hátrányos helyzetbe hozza a piacon, a szervezeti átalakításról nem döntött, az ügyvezető ez irányú kezdeményezését elutasítva fenntartotta a szükségszerűen fizetéseképtelenséghez vezető állapotot. A fizetéseképtelen állapot kialakulása részben a **"adós neve"**. azon gazdálkodására vezethető vissza, hogy a megrendeléseket alvállalkozók bevonásával teljesítette, és az alvállalkozókkal piaci viszonyokhoz képest alacsony haszonkulcs mellett állapodott meg, mely kalkulált haszon nem fedezte az amúgy is magas működési költségeket.

A **"adós neve"**. hitelezői (felperesek) 2004. április 16-án tájékoztatták az alperest arról, hogy hitelezői érdekvédelmi- és érvényesítési szövetségre léptek és kérték, hogy a **"alperes neve"** Rt., mint egyszemélyes tulajdonos vállalja a hitelezők maradéktalan kielégítését. (ker.lev. 1/F/4) A 2004. május 5-én kelt levelükben kérték, hogy az alperes haladéktalanul hozza olyan helyzetbe a **"adós neve"**-t, hogy a kötelezettségeit teljesíteni tudja és ha a fizetőképessége nem állítható helyre kérték, hogy vállaljon teljes és korlátlan felelősséget a hitelezői tartozásokért. (ker.lev. 1/F/5)

2004. május 26-án az I.r. felperes ügyvezetője írt levelet az alperesnek, amiben előadta, hogy „A **"I.r. felperes neve"**., a **"III.r. felperes neve"** és a **"adós neve"** részt vesz a **"alperes neve"** Rt. kármentesítési munkáiban. Konzorciumban vagy a **"adós neve"** fővállalkozásában közösen bonyolítjuk a **"alperes neve"** Rt. **F., Sz. és D.** vasútállomások kármentesítési munkáit. A munkák nagy része befejeződött, talajvíztisztító rendszerek kerültek telepítésre és jórészt már csak a talajvíz kármentesítés munkálatai maradtak hátra.

A **"adós neve"**. nagy fizetési késedelembe van a két társaság felé. Közösen kezdeményeztük, hogy a további munkálatok irányítása és a szerződés kerüljön átcedálásra a **"I.r. felperes neve"**-re a **"adós neve"**. fizetési késedelme miatt. A szerződés elkészült (amelyet mellékelünk), azonban nem tudjuk milyen okból, a **"adós neve"** nem írta azt alá.

A fenti probléma miatt kérjük Önöket, hogy mint szerződő fél és mint a **"adós neve"**. tulajdonosi képviselője, a fenti munkákra vonatkozó számlákat a **"adós neve"**. felé ne fizessék ki. Kezdeményezzük egy személyes találkozót, hogy a fenti problémára megoldást találjunk, a kármentesítés rendben tovább folytatódhasson és a munkákban részt vevők megkapják a szolgáltatás ellenértékét." (alapirat 10/F/13.)

A felperesek kezdeményezésére (ker.lev. 1/F/6) 2004. július 2-án egyeztető tárgyalásra került sor az I.r. és II.r. felperesek, az alperes, a **"adós neve"**. és az I.-II.r. felperesek gazdasági tanácsadójának részvételével. Az egyeztetésen elhangzott, hogy a **"adós neve"**. a kialakult helyzet miatt felszámolással meg fog szünni, ezért a **"adós neve"**. az alperes egyetértésével a folyamatban lévő munkákból kilép és a további munkálatok végzésének lehetőségét átengedi a konzorcium tagjainak; a 2004. június 1. előtti tartozásokat nem rendezi, de az ezt követően végzett munkák ellenértékét engedményezési megállapodással kielégíti. Az I.r. felperes részéről elhangzott, hogy a késedelmes fizetés miatt már 2003. decemberében kezdeményezték a konzorcium vezető szerepének megváltoztatását, erre azonban a megrendelő érdemben nem reagált. (ker.lev. 1/F/7)

A **"adós neve"**. fizetéseképtelenségének megállapítása és a felszámolásának elrendelése iránt 2004. szeptember 16-án a **SÉ Kft.** adott be kérelmet. A Fővárosi Bíróság a 2005. január 19. napján kelt és 2005. február 12-én jogerőre emelkedett .... számú végzésével állapította meg az adós fizetéseképtelenségét és rendelte el a felszámolását. A társaság felszámolását a bíróság a 2010. november 30-án kelt és 2011. május 17-én jogerős 49. sorszámú záróvégzéssel zárta le és szüntette meg az adós gazdálkodó szervezetet.

A felszámolási eljárásba 18 hitelező határidőben és 7 hitelező határidőn túl jelentett be hitelezői igényt, amit a felszámoló összesen 308.341.724,- Ft összegben igazolt vissza d), e),

f) és g) kategóriában. A bíróság a záróvégzésben megállapította, hogy az adós vagyona a felszámolási költségek 100%-os fedezetén túl a d) kategóriába sorolt, határidőn belüli igényekre nyújtott részben fedezetet. A felperesek nyilvántartásba vett hitelezői igényére az adós vagyona az alábbi összegekben nem nyújtott fedezetet:

"I.r. felperes neve" I.r. felperes	32.191.403,- Ft
"II.r. felepres neve" II.r. felperes	2.319.537,- Ft
"III.r. felepres neve" III.r. felperes	68.447.921,- Ft
"V.r. felperes neve" V.r. felperes	84.976.454,- Ft
"VI.r. felperes neve" VI.r. felperes	6.542.500,- Ft
VII.rendű felperes neve VII.r. felperes	5.475.756,- Ft
"VIII.r. felperes neve" VIII.r. felperes	6.804.767,- Ft
"XII.r. felperes neve" XII..r. felperes	24.311.620,- Ft.

A felpereseknek a **"adós neve"**-vel szembeni és a jelen perben érvényesített követelése az alábbi szerződések teljesítésével keletkeztek és az alábbi számlákon alapultak:

- Az I.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. március 14-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az I.r. felperes a **"alperes neve"** Rt. ... telephely területén és környékén a talaj és talajvíz szennyeződés felszámolását, utómonitoring elvégzését vállalta el 2005. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a **"adós neve"**-vel és a III.rendű felperes neve-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 89.666.375,- Ft+ áfa összesen 100.426.340,- Ft vállalkozói díj mellett;

- az I.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. augusztus 5-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az I.r. felperes a **"alperes neve"** Rt. ... területén és környékén a talaj és talajvíz szennyeződés felszámolását, utómonitoring elvégzésé vállalta el 2005. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a **"adós neve"**-vel és a III.rendű felperes neve-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 47.998.679,- Ft+ áfa összesen 53.758.520,- Ft vállalkozói díj mellett.

Az I.r. felperes által kibocsátott és a **"adós neve"**. által pénzügyileg nem teljesített számlák:

teljesítés ideje:	2003.IX.17.	2003.IX.30.	2003.XII,17.
kelte:	2003.IX.17.	2003.IX.30.	2003.XII.17.
fizetési határidő:	2003.X.17.	2003.X.30.	2004.I.16.
összege:	br.12.097.120,- Ft	8.977.431,- Ft	3.849.596,- Ft

- Az I.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. augusztus 5-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az I.r. felperes a ... Főnökség területén és környékén a talaj és talajvíz szennyeződés felszámolását, utómonitoring elvégzését vállalta el 2005. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a **"adós neve"**-vel és a III.rendű felperes neve-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 43.146.850,- Ft+ áfa összesen 48.324.472,- Ft vállalkozói díj mellett.

Az I.r. felperes által kibocsátott és a **"adós neve"**. által pénzügyileg nem teljesített számlák teljesítés ideje: 2003.IX.30. 2003.XII,15.

kelte:	2003.IX.30.	2003.XII.17.
fizetési határidő:	2003.X.30.	2004.I.16.
összege	br.2.270.791,-Ft	4.897.103,- Ft

- A III.r. felperes és a "**adós neve**". között 2002. március 18-án létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a III.r. felperes a "**alperes neve**" Rt. ... telephely területén és környékén a talaj és talajvíz szennyeződés felszámolását, utómonitoring elvégzését vállalta el 2005. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a "**adós neve**".-vel és a "**I.r. felperes neve**".-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 44.385.725,- Ft+ áfa vállalkozói díj mellett.

A III.r. felperes által kibocsátott és a "**adós neve**". által pénzügyileg nem teljesített számlák teljesítés ideje: 2003.XII.29.

kelte:	2003.XII.29.
fizetési határidő:	2004.I.29.
összege	br. 11.921.139,- Ft

- A III.r. felperes és a "**adós neve**". között 2002. május 24-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a III.r. felperes a "**alperes neve**" ... Főnökség területén és környékén a talaj és talajvíz szennyeződés felszámolását, utómonitoring elvégzését vállalta el 2005. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a "**adós neve**".-vel és a "**I.r. felperes neve**".-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 20.180.956,- Ft+ áfa összesen 22.602.671,- Ft vállalkozói díj mellett.

A III.r. felperes által kibocsátott és a "**adós neve**". által pénzügyileg nem teljesített számlák teljesítés: ideje 2003.IX.25.

kelte:	2003.IX.25.
fizetési határidő:	2003.X.10.
összege	br. 4.391.951,-Ft

- A III.r. felperes és a "**adós neve**". között 2002. május 24-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a III.r. felperes a "**alperes neve**" ... Főnökség területén és környékén a talaj és talajvíz szennyeződés felszámolását, utómonitoring elvégzését vállalta el 2005. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a "**adós neve**".-vel és a III.rendű felperes neve-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 43.235.420,- Ft+ áfa összesen 48.433.670,- Ft vállalkozói díj mellett.

A III.r. felperes által kibocsátott és a "**adós neve**". által pénzügyileg nem teljesített számlák teljesítés ideje: 2003.IX.25. 2003.VIII.26.

kelte:	2003.IX.25.	2003.VIII.29.
fizetési határidő:	2003.X.10.	2003.IX.15.
összege br.	6.346.950,- Ft	22.268.602,- Ft

- Az V.r. felperes és a "**adós neve**". között 2002. július 10-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az V.r. felperes a "**Ny.I.**" építésének előkészítő munkáit vállalta el 2003. január 31-ei teljesítési határidővel, 59.302.139,- Ft+ áfa összesen 74.127.674,- Ft vállalkozói díj mellett. Módosított összeg 62.608.064,- Ft+áfa;

- az V.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. július 10-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az V.r. felperes a **"Ny.I."** építésének alépítményi munkáit vállalta el 2003. január 31-ei teljesítési határidővel, 53.278.818,- Ft+ áfa összesen 66.598.523,- Ft vállalkozói díj mellett. Módosított összeg 98.984.537,- Ft+áfa;
- az V.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. július 10-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az V.r. felperes a **"Ny.I."** építésének építőmesteri munkáit vállalta el 2003. január 31-ei teljesítési határidővel, 82.917.107,- Ft+ áfa összesen 103.646.383,- Ft vállalkozói díj mellett. Módosított összeg 82.254.468,- Ft+áfa,
- az V.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. július 10-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az V.r. felperes a **"Ny.I."** építésének szakipari munkáit vállalta el (burkoló munkák) 2003. január 31-ei teljesítési határidővel, 60.250.754,- Ft+ áfa összesen 75.313.442,- Ft vállalkozói díj mellett. Módosított összeg 67.004.444,- Ft+áfa;
- az V.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. július 10-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az V.r. felperes a **"Ny.I."** építésének szakipari munkáit vállalta el 2003. január 31-ei teljesítési határidővel, 52.293.611,- Ft+ áfa összesen 65.367.014,- Ft vállalkozói díj mellett. Módosított összeg 73.745.233,- Ft+áfa;
- az V.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. július 10-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben az V.r. felperes a **"Ny.I."** építésének felvonó berendezés és gyengeáramú hálózatok munkáit vállalta el 2003. január 31-ei teljesítési határidővel, 40.488.813,- Ft+ áfa összesen 50.611.016,- Ft vállalkozói díj mellett. Módosított összeg 53.948.061,- Ft+áfa,

összesen 348.531.242,- Ft+áfa vállalkozói díjra.

Az 1., 2., 3., 4., 5. szerződéseket 2003. június 17-én módosították összesen 438.544.807,- Ft+áfa összegere +2% árkockázati fedezettel.

Az V.r. felperes által kibocsátott és a **"adós neve"**. által pénzügyileg nem teljesített számlák:

teljesítés ideje:	2004.III.1.	2004.IV.5.	2004.V.30.
kelte:	2004.III.8.	2004.IV.6.	2004.VI.11.
fizetési határidő:	2004.IV.8.	2004.V.6.	2004.VII.11.
összege br.	74.107.235,- Ft	6.212.725,- Ft	4.277.465,- Ft

- A IX.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2003. július 21-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a IX.r. felperes a ... területén lévő felszíni és felszínközeli szénhidrogén szennyezés mentesítésére vállalkozott 2003. december 31-ei teljesítési határidővel, 49.603.948,- Ft+áfa összesen 62.175.995,- Ft vállalkozói díj mellett. (ker.lev.mellékletei)

- A II.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. augusztus 12-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a II.r. felperes a **"alperes neve"** ... területén olajszenyezések kármentesítése vasúti felépítményi munkáinak elvégzésére vállalkozott 2002. október 18-ai teljesítési határidővel, 16.143.953,- Ft+ áfa összesen 20.179.941,- Ft vállalkozói díj mellett. A **"adós neve"**. 2003. július 28-án vette át a munkát és adott engedélyt 1.631.957,- Ft+áfa vég számla benyújtására.

- A II.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. augusztus 12-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a II.r. felperes a ... területén olajszenyezések kármentesítése vasúti felépítményi munkáinak elvégzésére vállalkozott 2002. szeptember 28-ai teljesítési

határidővel, 3.563.630,- Ft+ áfa összesen 4.454.538,- Ft vállalkozói díj mellett.

A **"adós neve"**. 2002. december 17-én vette át a munkát és engedélyezte az 1.sz. résszámla benyújtását, majd 2003. szeptember 11-én adott engedélyt a végszámla benyújtására. A II.r. felperes által kibocsátott és a **"adós neve"**. által pénzügyileg nem teljesített számlák:

teljesítés ideje: 2003.IX.11.

kelte: 2003.IX.11.

fizetési határidő: 2003.X.11.

összege br. 1.256.625,- Ft

- A II.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. augusztus 12-én létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a II.r. felperes a ... területén olajszennyezések kármentesítése vasúti felépítményi munkáinak elvégzésére vállalkozott 2002. szeptember 28-ai teljesítési határidővel, 3.563.630,- Ft+ áfa összesen 4.454.538,- Ft vállalkozói díj mellett.

- A VII.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2003. október 6-án létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a VII.r. felperes a ... szennyvízcsatorna építési munkáinak elvégzésére vállalkozott 2003. november 15-ei teljesítési határidővel, 12.034.000,- Ft+ áfa összesen 15.034.500,- Ft vállalkozói díj mellett.

A VII.r. felperes által kibocsátott és a **"adós neve"**. által pénzügyileg nem teljesített számlák:

teljesítés ideje: 2003.XII.9.

kelte: 2003.XII.10.

fizetési határidő: 2004.I.10.

összege br. 15.042.500,- Ft

- A VIII.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2002. márciusban létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a VIII.r. felperes a **"terület neve"** befejezett kármentesítést követő 4 éves monitoring vizsgálatra az ... Környezetvédelmi Felügyelőség tárgyi határozatai teljesítésére vállalkozott 2005. december 31-ei teljesítési határidővel, 4.531.000,- Ft + 12% áfa vállalkozói díj mellett. mellett;

- a VIII.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2003-ban közelebről meg nem határozható napon létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a VIII.r. felperes a ... telep, üzemanyag és kenőolaj-tároló telep talaj- és talajvíz szennyezettségének kármentesítésével kapcsolatban a kármentesítés tervezésével és elvi módszertani irányításával, a talajvíz szénhidrogén szennyezés kármentesítésével kapcsolatos feladatok elvégzésére vállalkozott 2009. szeptember 30-ai teljesítési határidővel. A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a **"adós neve"**.-vel és az **"VIII.r. felperes neve"**.-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 40.650.200,- Ft + áfa vállalkozói díj mellett.

- a VIII.r. felperes és a **"adós neve"**. között 2003. szeptember 3-án létrejött vállalkozási szerződésen, amelyben a VIII.r. felperes a ... telephelyen lévő, az üzemanyag-ellátó H. Rt. által végzendő rekonstrukciójához kapcsolódó környezeti kárelhárításra, mentesítésre az Ajánlatkiírási dokumentációban megjelölt területre vonatkozó talaj- és talajvíz szennyezettségének kármentesítésével kapcsolatban a kármentesítés tervezésével és elvi módszertani irányításával, a talajvíz szénhidrogén és in situ szennyezésének kármentesítésével kapcsolatos feladatok elvégzésére vállalkozott 2009. szeptember 30-ai

teljesítési határidővel.

A szerződés az alperes által meghirdetett közbeszerzési eljárásban a "**adós neve**".-vel és az "**VIII.r. felperes neve**".-vel konzorciumban beadott pályázati dokumentáció műszaki tartalma alapján jött létre 55.514.000,- Ft + áfa vállalkozói díj mellett. (alapiratok 4. sz. beadvány)

A felszámolási eljárásban meg nem térült követelések az ügyvezető jogkörét korlátozó alapítói határozat meghozatalát megelőzően megkötött alvállalkozási szerződéseken alapultak, mely szerződéseket a "**adós neve**". a "**alperes neve**" Rt.-vel kötött vállalkozási szerződések teljesítése érdekében kötött meg, és a szerződések teljesítése a hivatkozott alapítói határozatok meghozatalának időpontjában már folyamatban voltak.

*****

A **FELPERESEK** a 2004. július 19-én érkezett keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az alperes korlátlan és teljes felelősséggel tartozik az általa egyszemélyes tagként ellenőrzött társaság, a "**adós neve**". tartozásaiért, mivel a közvetlen irányítást biztosító befolyása következtében tartósan hátrányos üzletpolitikát folytat és ez az ellenőrzött társaság kötelezettségeinek teljesítését jelentősen veszélyezteti. Keresetüket a Gt.173.§ (3) bekezdésére, a 296.§ (3) bekezdésére, a 297.§-ra, valamint a Pp.23.§ (1) bekezdés 1) pontjára és az 51.§ a) pontjára alapították.

Indokolásukban előadták, hogy a felperesek 2001-ben az alperes javára végzendő építési és környezetvédelmi munkákra vállalkozói minőségben alvállalkozói / társvállalkozói szerződéseket kötöttek az alperes kizárólagos tulajdonában lévő "**adós neve**".-vel. A "**adós neve**". 2003. óta nem fizette ki a felperesek vállalkozói számláit, ezért a felperesekkel szemben 243.757.103,- Ft tőke, valamint a számlák esedékességétől járó késedelmi kamat tartozása keletkezett, a nyitott, még teljesedésbe nem ment szerződésállomány értéke pedig 221.730.910,- Ft. Álláspontjuk szerint az alperes, mint a "**adós neve**". egyszemélyes tulajdonosa a közvetlen irányításával, tagi döntéseivel és mint tulajdonos beruházó a pénzügyi kifizetések saját jogkörben történő korlátozásával tartósan hátrányos üzletpolitikát folytat/folytatott, ami az ellenőrzött társaság kötelezettségeinek teljesítését jelentősen veszélyezteti/tette. A felperesek 2004. április 16-án, majd május 5-én felszólították az alperest, hogy hozza a "**adós neve**"T olyan helyzetbe, hogy a kötelezettségeinek eleget tudjon tenni, vagy vállaljon korlátlan és teljes felelősséget a tartozásokért, azonban az alperes a felszólításra nem válaszolt, majd a 2004. július 2-án megtartott egyeztető tárgyaláson kijelentette, hogy a 2004. június 1. előtti tartozásokat sem az alperes, sem az ellenőrzött társaság nem fizeti ki, az ellenőrzött társaságot felszámolásba viszik.

Az alperes felelősségét abban jelölték meg, hogy a közvetlen irányításával élve a kötelezettségek teljesítését ellehetetlenítette azzal, hogy

- a társaság gazdasági és üzleti irányítását úgy folytatta, mintha a társaság az alperes szervezeti egysége lenne;
- a társaság ügyvezetőjének aláírási jogkörét 5 millió Ft összegben korlátozta, amivel nem az ügyvezető ellenőrzését szigorították, hanem a társaság közvetlen, operatív irányítását

fokozták;

- hozzájárult 100 millió Ft folyószámlahitel felvételéhez annak ellenére, hogy annak visszafizetésére a társaság semmilyen fedezettel nem rendelkezett;
- 2003-ban nem tett semmit a fizetésektelenség kialakulásának megakadályozása érdekében annak ellenére, hogy a társaság felett teljes felügyeletet gyakorolt;
- a társaság ügyvezetőjének és könyvelőjének 2003. márciusában felmondott, új vezetőről azonban csak 2004. május 13-án gondoskodott;
- 1996. januárjában az ingatlan apportot kivonta a társaságból, majd bérletbe visszaadta, felújításra kötelezte a társaságot, majd a bérletet felmondta;
- az alperes a társaság működésének veszteségeit folyamatosan az alvállalkozó, így a hitelező felperesek pénzéből finanszírozta;
- az alperes a társaság felé fennálló tartozásait több hónapos késedelemmel fizette meg, késedelmi kamatot azonban nem fizetett;
- az utalások során meghatározta, hogy az átutalt összegből milyen kifizetéseket teljesíthet;
- a társaság az alperes utasítására jelentős mértékű követelés eladást és bevétel engedményezést hajtott végre;
- az alperes kénye-kedve szerint utalt a társaságnak az elvégzett munkák után, amivel a társaság pénzügyi gazdálkodását, likviditását direkt módon befolyásolta;
- az alperes a részére végzendő beruházások árait úgy határozta meg, hogy tudta, hogy az veszteséget fog okozni a társaságnak;
- a társaság vesztesége a saját termeléséből ered, aminek háttérében az alperes és a társaság között kialakított piaci áraktól eltérő, alacsonyabb értékű vállalkozói ár húzódik meg.

A fenti körülmények folytán a 2003. december 31-én kimutatott 386.012.000,- Ft vesztesége a társaságnak az alperes tartósan hátrányos üzletpolitikájának következtében alakult ki.

Kiemelték, hogy az alperes nem csak egyszemélyes tulajdonosa volt a **"adós neve"**-nek, hanem a legnagyobb megrendelője is volt, a bevételeinek kb. 70%-a az alperes beruházásaiból származott. Ezen munkáknak 2001-ben a 63%-t, 2002-ben a 68%-t és 2003-ban a 82%-t alvállalkozókkal végeztette el az alperes tudtával és ellenőrzése mellett. Az alperes kötelezte a **"adós neve"**-t, hogy kössön bankszámlaszerződést a **"alperes neve"** Rt. Bevétel Ellenőrzési Igazgatósággal a **"alperes neve"** Rt. és a **"adós neve"**. közötti elszámolások szerinti átutalásra, amiből egyértelműen megállapítható, hogy a **"adós neve"**. gazdálkodását meghatározó, annak 60-80%-t kitevő bevételek átutalása felett az alperes diszponált.

Állították, hogy az alperes 1992. óta folytat hátrányos üzletpolitikát.

Hivatkoztak a Gt.152.§ (2) és (3) bekezdésére, miszerint ha a saját tőke veszteség folytán a törzstőke felére, illetve 3 millió Ft alá csökken, valamint ha a társaság fizetéseit beszüntette és vagyona a tartozásokat nem fedezi, a tagoknak határozniuk kell a pótbefizetésről, a törzstőke más módon való biztosításáról vagy a törzstőke leszállításáról vagy a társaság átalakításáról, ezek hiányában a társaság megszüntetéséről. Az alperes semmit nem tett annak ellenére, hogy a **"adós neve"**. a fizetéseket beszüntette és 2004-ben a vagyona a tartozásait nem fedezte. Állították, hogy az alperes annak ellenére nem tett semmit, hogy folyamatosan tisztában volt a **"adós neve"**. gazdasági-vagyoni helyzetével, likviditási problémáival, amelyek nem 2003-ban alakultak ki. Hivatkoztak arra, hogy a mulasztásban

megvalósuló „üzletpolitika” is üzletpolitika, ami az ellenőrzött társaságra nézve hátrányos volt.

Hivatkoztak a Gt.19.§ (2) bekezdésére, miszerint azok a tagok, akik olyan határozatot hoztak, amelyről tudták, vagy tudniuk kellett, hogy az a társaság jelentős érdekeit sérti, korlátlanul és egyetemlegesen felelnek az ebből eredő kárért. Ilyen határozatot hozott az alperes akkor, amikor a likviditási problémák átmeneti rendezésére 2003-ban 100 millió Ft hitel felvételét engedélyezte.

Kiemelték, hogy a társaságnak 2004. szeptember 10-e óta nincs könyvvizsgálója, ami az egyszemélyes társaságoknál kötelező. A cég törvényes működését tehát az alperes nem biztosította.

Vitatták a **"alperes neve"** Rt. által lefolytatott vizsgálat bizonyító erejét és az abban foglalt megállapításokat, így azt, hogy a **"adós neve"** indokolatlan előnyt biztosított az V.r. felperesnek. Előadták, hogy a **"adós neve"**. véleményt kért a **"alperes neve"** Rt. jogi főosztályától az összeférhetetlenség tekintetében és a Felügyelő Bizottság elé vitte az ügyet. 2002-ben hozott állásfoglalás alapján a felek az ügyet lezárták, **B.A.** kilépett a V.rendű felperes neve-ből. Vitatták a vizsgálati anyag fedezeti hányad számítását. Állították, hogy az V.r. felperes piaci áron vállalkozott, a vizsgálat nem talált olyan munkát, ami a V.rendű felperes neve-vel kapcsolatban veszteséges, ráfizetéses lett volna, így az alperes azon állítása, hogy az V.r. felperessel kötött szerződések miatt lett veszteséges a **"adós neve"**., alaptalan.

Az alperes által kimutatott 204.365.831,- Ft-tal kapcsolatban nyilatkoztak, hogy abból a **"adós neve"**. működési költsége, valamint azon alvállalkozói munkák kifizetése történt meg, amelyek elvégzéséhez az alperesnek elsődleges érdeke fűződött.

Hivatkoztak arra is, hogy az ingatlan apport kivonásával a **"adós neve"**. költségei nem csökkentek, hiszen a teljes üzemeltetés, felújítás és karbantartás költsége nála maradtak, ugyanakkor bérleti díjfizetési kötelezettsége keletkezett.

Hivatkoztak arra, hogy a **"adós neve"**. évek óta veszteséges, a 2003. évi veszteség nagy része az előző évekből halmozódott fel. Az alperes, mint tulajdonos semmit nem tett annak érdekében, hogy rendezze a társaság gazdálkodását. Az alperes évekig nem rendezte a társaság jegyzett tőkéjét annak ellenére, hogy tudta, hogy a részére végzett fővállalkozások díja nem biztosítja a társaság működésének költségét. Az alperes kizárólag a saját beruházásainak befejezését és lezárását tartotta fontosnak. Álláspontjuk szerint a **"adós neve"**. a tulajdonos üzletpolitikája miatt került csődhelyzetbe, ami láthatólag nem volt az alperes érdekei ellenére, hiszen 2004-ben tovább működtette a céget.

Az évek során hozott rossz üzletpolitikai döntések, a költséges infrastruktúra fenntartása, a gazdaságtalan és veszteséges saját gazdálkodás, a 2003-ban felvett 100 millió Ft-os fedezetlen hitel vezetett el 2003. év végére a fizetési képesség állapotához.

Az **ALPERES** kérte a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását. Állította, hogy a társaságot önálló jogi személyként kezelte, a Gt-ben előírtakon kívül más kérdést nem vont tulajdonosi hatáskörbe. Az ügyvezető aláírási jogkörét azért korlátozta,

mert a társaságra kedvezőtlen döntéseket hozott. A folyószámla-hitelért az alperes nyújtott biztosítékot és a bank felé az alperes állt helyt. A 100 millió Ft folyószámlahitel felvételének engedélyezésekor még nem lehetett előre látni, hogy milyen mértékű lesz a társaság eredménye, a társaság ügyvezetője pedig 2004. januárjában még csak 156.123.000,- Ft veszteségről tájékoztatta az alperest. A társaság tényleges veszteségéről az alperes csak 2004. márciusában értesült.

Az ügyvezető munkaviszonyát az alperes 2004. március 25-én szüntette meg, mert az ellenőrzés olyan tényeket tárt fel, hogy a **"adós neve"** gazdasági érdekeit sértő és egyes vállalkozásoknak indokolatlan előnyt biztosító szerződéseket kötött. Ebből is látható, hogy nem a **"alperes neve"** Rt. magatartása idézte elő a **"adós neve"** veszteségét, hanem az ügyvezetőjének a magatartása, illetve a **"adós neve"**. saját tevékenysége A főkönyvelőnek nem az alperes mondott fel, hanem önként távozott a cégtől 2004. április 14-én.

Állította, hogy az alperes a számlákra mindig határidőben teljesített. Az átlag 20 napos késedelemmel való fizetés nem értelmezhető hátrányos üzletpolitikaként. A munkákért nagyobb összeget fizetett ki a társaságnak, mint amennyit a társaságnak kellett a felperesek felé fizetnie. Az ingatlan kivonására a társaság kérésére került sor 1996-ban, így ez nem eredményezhette a társaságnak a felperesekkel szemben fennálló tartozását. A kivonásra azért került sor, mert az ingatlan fenntartása jelentős költségeket okozott a **"adós neve"**-nek. A bérleti szerződésekből nem keletkezett költsége a társaságnak, az általa végrehajtott beruházások ellenértékét az alperes kifizette.

Tagadta azt, hogy utasítást adott volna arra, hogy a társaság az átutalt összegből milyen kifizetést teljesítsen.

Tagadta azt, hogy követelés eladására vagy bevétel engedményezésére utasította volna a társaságot. A vevőszámlák eladásából, engedményezéséből a **"adós neve"** maga idézett elő veszteséget.

Állította, hogy a 2004. november 14-ei állapot szerint a **"alperes neve"** Rt.-nél nincs a **"adós neve"**-nek olyan befogadott és leigazolt számlája, amely nem került volna kifizetésre. A **"adós neve"** az alperestől a munkákat részben a közbeszerzési törvény alapján lefolytatott, részben pedig a törvény hatálya alá nem tartozó pályázatokon nyerte el, így nem valós az a felperesi állítás, hogy a munkákat az alperes kényszerítette a **"adós neve"**-re. A pályázatokon vállalt árakat a társaság határozta meg, s akkor amikor konzorciumban pályázott, akkor az árakat részben a felperesekkel együtt határozta meg.

Az alperes és a társaság közötti pénzügyi elszámolások szabályszerűen zajlottak le.

A társaság csak 2003-ban szenvedett el jelentős veszteséget, így 5 év viszonylatában nem lehet jelentős veszteségről beszélni. A vállalkozási díjakat nem a **"alperes neve"** Rt. és a **"adós neve"**. megállapodása alakította ki, hanem a **"adós neve"**. határozta meg.

Hivatkozott arra, hogy a felperesek keresetének benyújtása óta is folyamatosan történtek kifizetések. A X.r. felperes tartozása kiegyenlítésre került, ezért is állt el a keresetétől. Kifizetések történtek az V.r. felperes részére is 19.427.064,- Ft+7.731.248,- Ft összegben. Hivatkozott arra is, hogy amikor a **"adós neve"** konzorciumban vállalt el valamely munkát, az alperes átvállalta a biztosítékadási kötelezettséget, ami felmentette a konzorciumot pl. nagyobb összegű garancia több évre történő lekötése alól.

Az V.r. felperes összeférhetlenségével kapcsolatban előadta, hogy az V.r. felperes ügyvezetője **B.A.** a "**adós neve**" főépítésvezetője volt a vállalkozási szerződés megkötésekor, illetve teljesítésekor. A későbbiekben átruházta a képviseleti jogát a fiára. Az V.r. felperes tulajdonosa is **B.A.** és közvetlen hozzátartozói. Az alperes belső ellenőrei megvizsgálták a "**adós neve**" által kötött alvállalkozási szerződéseket és megállapították, hogy általában 22%-os haszonkulccsal dolgozott az alvállalkozók felé, míg az V.r. felperessel szemben csak 8%-os haszonkulcsot érvényesített. Az **A.B.** Kft.-nek is tulajdonosa és képviselője volt **B.A.**, amit azért tart lényeges kérdésnek, mert a "**adós neve**".-nek ez a cég is állandó üzleti partnere volt. A "**adós neve**" és az V.r. felperes közötti ezen ügyletek jelentős mértékben okozhatták a "**adós neve**" veszteségének kialakulását, mely veszteségért nem az alperes tartozik felelősséggel.

Vitatta azt a felperesi tényállítást, hogy az alperes a "**adós neve**"-t szervezeti egységének tekintette. A "**alperes neve**" Bevétel Ellenőrzési Igazgatósággal kötött bankszámlaszerződés nem jelent a "**adós neve**" részére átutalandó összegek felett diszponálást. Ez egy elszámolási számla, a két cég egymás közötti tartozásainak egyenlegezésére szolgál.

Hivatkozott arra, hogy a "**adós neve**" 2004-ben nem szüntette be a fizetést, 2004-ben 152.102.772,- Ft-tal csökkentette a tartozásait. Az alperes eleget tett a Gt.152.§ (3) bekezdése szerinti kötelezettségének, döntött a "**adós neve**" megszüntetéséről. A folyamatban lévő munkák befejezését, a szerződések alperesre történő átcedalását megkezdte, a dolgozók munkaviszonyát megszüntette, a hitelezőkkel egyeztetéseket kezdeményezett. Mivel a "**adós neve**" vagyona a tartozásokat nem fedezte, megszüntetésére csak felszámolási eljárás keretében volt lehetőség. Az alperes azért nem kezdeményezte a felszámolást, mert ezt egy hitelező megtette.

A *Fővárosi Bíróság* 2005. február 2-án kelt **11.G.40.998/2004/12. számú ítéletével** a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket 17.500,- Ft perköltség megfizetésére.

A *Fővárosi Ítéltábla* a 2005. május 26-án kelt **14.Gf.40.085/2005/4. sz. végzésével** az elsőfokú bíróság ítéletét **hatályon kívül helyezte** és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a másodfokú eljárásban a felpereseknek 324.000,- Ft, az alperesnek 300.000,- Ft perköltsége merült fel. Az indokolásában kiemelte, hogy a tartósan hátrányos üzletpolitika folytatását eredményező befolyás csak a Gt. hatályba lépését követően tanúsított magatartással valósítható meg, s a tartósan hátrányos üzletpolitika folytatását mindig az ellenőrzött társaság nézőpontjából kell megítélni, továbbá, hogy az ellenőrzött társaságnak veszteséget okozó üzletpolitika objektíve akkor is hátrányos, ha a döntés tágabb értelemben racionális, mert a hátrányt a konzernen belül máshol jelentkező előny vagy veszteség csökkenés kompenzálja. A tartós hátrányokozás egy szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartás kell hogy legyen, amelynek okozati összefüggésben kell állnia az ellenőrzött társaságnál keletkezett, a felszámolási eljáráshoz vezető veszteséggel. Ha a veszteség keletkezése objektív gazdasági folyamatokra és nem az uralkodó tag befolyásoló magatartására vezethető vissza, akkor az a racionális tulajdonosi döntés, amellyel az uralkodó tag meg kívánja szüntetni a veszteséges

leányvállalata további működését, nem alapozhat meg konszernjogi felelősséget. Ha az uralkodó tagnak is csak veszteséget jelentő elhibázott üzleti döntés miatt keletkezik vesztesége az ellenőrzött társaságnál, az nem von maga után konszernjogi felelősséget.

Osztotta a felperesek álláspontját abban a vonatkozásában, hogy szakkérdés annak megítélése, hogy milyen okra vezethető vissza a 2003. évben jelentkező kiugró veszteség.

Iránymutatásában előírta az elsőfokú bíróság számára, hogy a megismételt eljárásban biztosítson lehetőséget a keresete pontosítására arra figyelemmel, hogy időközben elrendelték a társaság felszámolását. Amennyiben a felperesek a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványukat fenntartják, igazságügyi könyvszakértőt kell kirendelni, akinek a feladatát a jelen végzésben foglaltakra is figyelemmel kell meghatározni.

A 11.G.40.994/2005. szám alatt megismételt eljárásban a **FELPERESEK** - a IV.r. felperes kivételével - a keresetük jogalapjaként a Gt.296.§ (3) bekezdését, a 173.§ (3) bekezdését, a 297.§-t, valamint a Gt.296.§ (1) bekezdését jelölték meg. Módosították továbbá a keresetüket abban a vonatkozásban is, hogy az apport kivonására vonatkozó előadásukat csak mint történeti tényállást tartották fenn, erre a tényre a hátrányos üzletpolitika megvalósulásaként már nem hivatkoztak. Egyebekben a perben előadott tényállításaikat változatlanul fenntartották, külön kiemelték, hogy

- az alperes, mint egyszemélyes tulajdonos tag semmit nem tett annak érdekében, hogy rendezze a társaság gazdálkodását, a veszteség ellenére 2004-ben tovább működtette a társaságot, így 2004. év végére további 197.952 eFt vesztesége keletkezett, a felszámolás megkezdésének időpontjában 2005. február 12-én a vesztesége 591.263 eFt volt, ami a jegyzett tőke mértékének 2 és félszerese;

- az alperes, mint egyszemélyes uralkodó tag úgy járult hozzá a 100 millió Ft kölcsönnek az ellenőrzött társaság általi felvételéhez, hogy annak visszafizetésére a "**adós neve**"-nél nem volt sem vagyoni, sem bevételi fedezet, így ez az ügylet kifejezetten arra irányult, hogy az alperes a társaság működését mindenképpen fenntartsa annak érdekében, hogy a beruházásai elkészüljenek;

- az alperes egy olyan elszámolási számlát vezetett, amelyen az egymás közötti követeléseket és tartozásokat tartották nyilván és a követelések és tartozások összevetése alapján az uralkodó tag döntött arról, hogy milyen összegeket utal át a társaságnak, valamint arról, hogy az átutalt összeget a társaság milyen célra használhatja fel. Ezen számlán keresztül valósult meg a "**adós neve**" alperes általi teljes körű és közvetlen irányítása;

- az alperes egyszemélyes tulajdonosként a beruházásait a "**adós neve**"-rel éveken keresztül úgy végeztette el, hogy ismert volt előtte az a tény, hogy a "**adós neve**" a pályázati árakból nem tudja fedezni a működési költségeit, a veszteségeit 2002-ig a jegyzett tőkéből finanszírozta, 2003-tól pedig erre a célra az alvállalkozók pénzét használta fel.

Bejelentették, hogy a IV.r. felperes kivételével valamennyi felperes bejelentette a hitelezői igényét a "**adós neve**".-vel szemben indult felszámolási eljárásba, ami visszaigazolásra került.

A megismételt eljárásban az **ALPERES** továbbra is kérte a kereset elutasítását és a

felperesek perköltségben való marasztalását. Védekezése változatlanul azon alapult, hogy az alperes konszernjogi felelőssége nem állapítható meg, mert a "**adós neve**" vesztesége objektív gazdasági körülmények következménye volt. A perben kirendelt szakértő által előterjesztett szakvéleményt elfogadta, mely szakvélemény megállapította, hogy az alperesnek nem volt a "**adós neve**" irányában hátrányos üzletpolitikája, nem hozott olyan döntést, ami a gazdálkodására hátrányos lett volna, az alperes pályázat vagy versenytárgyalás útján szerződött a "**adós neve**"-rel, a határidőn túli kifizetések olyan minimálisak voltak, hogy nem okozhatták a "**adós neve**" működési problémáit és kimutatta azt is, hogy az alperesnek nem volt tartozása a társaság felé, így a szakvélemény az alperes védekezését támasztotta alá. A veszteségesen működő céget a tulajdonosnak finanszíroznia nem kellett, a megszüntetésére vonatkozó döntést pedig a Gt. által előírtak szerint meghozta. Állította, hogy az alperesnek nem voltak olyan elmulasztott döntései, amelyek okozati összefüggésben állhattak a "**adós neve**" veszteségével, hivatkozott arra, hogy a szakvélemény sem jelölt meg ilyen elmulasztott döntést.

A *Fővárosi Bíróság* a 2009. szeptember 23. napján kelt **11.G.40.994/2005/91. számú ítéletével** a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket 1.200.000,- Ft perköltség megfizetésére.

A *Fővárosi Ítéltábla* a 2010. december 9-én kelt **14.Gf.40.682/2009/5. sz. végzésével** az elsőfokú bíróság ítéletét lényeges eljárási szabálysértés miatt **hatályon kívül helyezte** és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, megállapította, hogy a másodfokú eljárásban az I-III.r., az V-IX.r. és a XII.r. felpereseknek összesen 399.000,- Ft, az alperesnek 300.000,- Ft perköltsége merült fel.

Iránymutatásában előírta az elsőfokú bíróság számára, hogy a megismételt eljárásban a leszállított szakértői díj alapján hívja fel a felpereseket a letéttel nem fedezett összeg előlegezésére, foglaljon állást abban, hogy a felperesek észrevételei és az 59. sorsz. beadványukban megfogalmazott kérdései a Pp.182.§ (2) bekezdése alapján a véleményre vonatkozóan feltett kérdéseknek minősülnek-e, az eredeti kirendelő végzésben feltett kérdések körén belül maradnak-e, mely esetben a szakértő azokra külön díjazás nélkül is köteles válaszolni. Amennyiben megítélése szerint a szakvélemény a jelen formájában alkalmas a döntéshozatalra, meg kell indokolnia azt, hogy a felperes kérdéseinek megválaszolását miért nem tekintette szükségesnek.

- - - - -

A 11.G.40.023/2011. szám alatt megismételt eljárásban a peres felek korábban előterjesztett nyilatkozataikat fenntartották.

A *Fővárosi Bíróság* a 2011. október 12. napján kelt **11.G.40.023/2011/24. sz. ítéletével** a felperesek keresetét elutasította, és kötelezte a felpereseket 1.800.000,- Ft perköltség megfizetésére.

A *Fővárosi Ítéltábla* a 2012. június 21. napján kelt **14.Gf.40.013/2012/5. sz. végzésével** az első fokú bíróság ítéletét **hatályon kívül helyezte** és az elsőfokú bíróságot a per újabb

tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, egyben elrendelte, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja. Az I-III.r. és az V-IX.r. felperesek másodfokú perköltségét 300.000,- Ft+áfa, az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét 300.000,- Ft-ban állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem tett eleget a 14.Gf.40.682/2009/5. sz. végzésébe foglalt iránymutatásnak, az ítélet nem tartalmaz értékelhető indokokat, elmaradt az eredeti kirendelő végzésben, a szakvéleményben, annak kiegészítésében, illetve a felperesi 59.sz. beadványban foglaltak érdemi összevetése. Nem tartalmazza az ítélet azt, hogy mely körülményeket vett a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak, a felperesek által hivatkozottakat milyen alapon nem tekintette az alperes részéről tartósan hátrányos üzletpolitika megvalósulásának.

Iránymutatásában a megismételt eljárásra vonatkozóan előírta az elsőfokú bíróság számára, hogy tegyen eleget a 40682/2009/5. sz. végzésben foglaltaknak.

A 7.G.41.160/2012. szám alatt megismételt eljárásban az **I.r., II.r. III.r. V.r. VI.r. VII.r. és VIII.r. FELPERESEK** a keresetüket módosították és az I.r. felperes **32.191.403,- Ft**, a II.r. felperes **2.319.537,- Ft**, a III.r. felperes **68.447.921,- Ft**, az V.r. felperes **78.567.491,- Ft**, a VI.r. felperes **7.670.058,- Ft**, VII.r. felperes **5.475.756,- Ft**, a VIII.r. felperes **6.804.767,- Ft** tőke és ezen összegek után a felszámolás elrendelésének napjától a zárómérleg elkészítésének napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatának és a felmerült perköltségnek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest az előzményi eljárásban megjelölt módosított jogcímen. A **IX.r. FELPERES** a követelését az V.r. felperesre engedményezte, így keresetét a megismételt eljárásban nem módosította, az engedményezésre figyelemmel kérte a perből történő elbocsátását. Az ügyvédi munkadíjat a megbízási szerződés alapján kérték megállapítani br.10.486.995,- Ft összegben.

Kiemelték, hogy a **K.J.** igazságügyi szakértő által készített szakvélemény megállapította, hogy az alperes az alapítást követően folyamatosan fenntartotta a "**adós neve**" működését, de nem biztosította a működéshez szükséges feltételeket. A veszteséget, tőkevesztést tartalmazó éves beszámolókat az alapító "**alperes neve**" Zrt. külön intézkedés nélkül tudomásul vette, mint ahogy tudomásul vette a 2000-től folyamatosan fennálló likviditási- és forráshiányt. A "**alperes neve**" Zrt.-től bérelt ingatlanba eszközölt beruházásait a társaságnak nem térítette meg, nem biztosított forrást az apportált eszközök lecserélésére, így 2003-ra a 84 milliós eszközérték nullára csökkent. 2000-2002. között a rövid lejáratú kötelezettségek mértéke 4-5-szörösérette nőtt, ami teljes eladósodáshoz vezetett. 2003-2004. évben már nem volt értékelhető gazdasági működése a szakértő szerint sem.

Vitatták az alperes azon állítását, hogy csak 2004-ben vált világossá számára a veszteség mértéke. Hivatkoztak arra, hogy a "**alperes neve**" delegáltjaival működő felügyelőbizottság és a folyamatos adatszolgáltatás útján tudnia és ismernie kellett a körülményeket, ezen kívül tudomása volt arról is, hogy 2003. év elején olyan súlyos fizetési gondokkal küzdött a "**adós neve**", ami a munka leállításához vezetett. Ekkor került felvételre az alperes kezességvállalása mellett 100 millió Ft hitel, ami csak rövid időre oldotta meg a likviditási problémákat. 2003.

november 24-én korlátozta az ügyvezető jogkörét, ami egyértelműen a közvetlen irányítás jele. Az alperes ezzel a korlátozással magához vonta a kifizetésekről való döntési jogot, de se nem gondoskodott a feltőkésítéséről, se nem döntött a megszüntetéséről. Ez a magatartása szándékos és célzatos magatartás volt, azt a célt szolgálta, hogy a **"adós neve"** útján az alvállalkozókkal végeztetett beruházásai elkészüljenek, miközben tudomása volt arról, hogy az alvállalkozók díjának kifizetésére nincs fedezet. A 2004. márciusi vezetői értekezlet a **"adós neve"** azonnali felszámolásáról döntött, amit az alperes nem hajtott végre, minek következtében a társaság 2004-ben tovább működött és további 197.952 eFt veszteséget halmozott fel. A 2004. évi árbevételről nem az ügyvezető, hanem az alperes döntött, és úgy rendelkezett, hogy abból az **ÁSZ**en dolgozó alvállalkozók kerüljenek kifizetésre, a **"alperes neve"** beruházásokon munkát végző felperesek felé kifizetést nem engedélyezett. Az alperes a fizetéképtelen helyzet bekövetkezését követően a társaság irányítását magához vonta és ennek során nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján járt el, hanem a saját érdekeit tartotta szem előtt, így elsődlegesen azt, hogy a folyamatban lévő és általa megrendelt munkák befejeződjenek.

Nem vitatták a szakértő azon megállapítását, hogy az alperesnek nem volt a **"adós neve"**. irányában írásba foglalt üzletpolitikája, de vitatták azt a szakértői megállapítást, hogy ez egyben azt is jelenti, hogy nem folytatott a **"adós neve"**.-re hátrányos üzletpolitikát, mert a közvetlen befolyással bíró tag üzletpolitikája nem kívánja meg az írásbeli alakot. Állították, hogy a tartósan hátrányos üzletpolitika megjelent a döntéseiben és a döntései elmaradásában, így abban, hogy nem gondoskodott a társaság megfelelő tőkeellátottságáról, hagyta, hogy a saját beruházásait megvalósító alvállalkozók finanszírozzák a tulajdonában álló cég működését, saját beruházásai megvalósítása céljából a felszámolási eljárás megindítása helyett a céget tovább működtette, nem engedélyezte a társaság ügyvezetője által javasolt működési költségeket csökkentő intézkedések megtételét. Az alperes csak papíron tett eleget a törvényben előírt kötelezettségének akkor, amikor döntött a veszteséges társaság megszüntetéséről, ezt a döntését soha nem hajtotta végre, a céget tovább működtette a hitelezők sérelmére. A szakértő megállapította, hogy az elmaradt tulajdonosi döntések közrejátszottak az egyre nagyobb mértékű veszteség felhalmozódásához, végül pedig a felszámolás elkerülhetetlenségéhez.

Hivatkoztak arra, hogy a perben meghallgatott tanúk vallomása alapján egyértelműen megállapítható, hogy legkésőbb 2003. novemberétől az alperes az ügyvezető jogkörét elvonta, a céggel kapcsolatos döntéseket maga hozta meg.

Nem értettek egyet azzal az alperesi állásponttal, hogy **"O.J."** tanú vallomása nem vehető figyelembe abból az okból, hogy az ő ügyvezetősége idején a cég nem volt fizetéképtelenséggel fenyegető helyzetben. A tanú vallomása alapján azonban megállapítható, hogy már abban az időszakban is az alperes üzletpolitikája a társaságra hátrányos volt, a nagyberuházásokban a **"alperes neve"** kézi irányítása valósult meg, melynek során az alperes a döntéseket a saját érdeke mentén a társaságnak veszteséget okozva hozta meg, s hozzájárult ahhoz a veszteséghez, ami 2003-ra a társaság fizetéképtelenségét eredményezte. A tanú vallomása bizonyította, hogy a társaság üzletpolitikája és gazdálkodása milyen mértékben függött a **"alperes neve"** beruházási

tervétől, valamint nyilatkozott arra, hogy az átalakulást követően is a "**adós neve**"-t az egyik főnökségeként működtette. Az ellenőrzött társasághoz tagi képviselőt rendelt, aki az alperessel állt munkaviszonyban és az alperes érdekeit képviselte, a társaság éves üzleti tervét a tagi képviselő jóváhagyásával lehetett csak elkészíteni. A tanú vallomása alapján állapítható meg az is, hogy az alperes korlátozta az ügyvezető jogkörét amennyiben csak a törzstőke 25%-ának erejéig írhatott alá szerződést, ezt meghaladóan már a tagi képviselő, 50% felett pedig a "**alperes neve**" alkalmazottakból álló felügyelőbizottság hozzájárulása is kellett.

Hivatkoztak arra is, hogy a társaság üzleti tervei is igazolják az alperes közvetlen befolyását. Ezek az üzleti tervek is az alperesi beruházások megvalósítására jöttek létre, csak a költségvonzatokra koncentrálva és a források megteremtésének negligálásával. Az üzleti terv is bizonyítja, hogy az ellenőrzött társaság gazdasági működése szorosan az egyszemélyes tulajdonos "**alperes neve**"-től függött, mely függőséget tartósította a szervezeti felépítése, amit a "**alperes neve**" határozott meg és ami olyan magas működési költségekkel járt, hogy az ellenőrzött társaság a szabad piacon versenyképtelen volt. Az alperesnek a szervezeti felépítéssel kapcsolatban olyan előírásai voltak és olyan belső szervezeti egységeket alakított ki, amelyekkel más építőipari cégek nem rendelkeztek. A társaságnak pl. jelentős létszámú és költségvonzattal járó pénzügyi osztályt kellett fenntartania a havi mérlegbeszámolók teljesítése érdekében. Azaz az alperes intézkedéseinek következtében az ellenőrzött társaság irreálisan magas, versenyképtelen és ennek következtében törvényszerűen veszteséges gazdálkodást eredményező rezsivel dolgozott. Ezen kívül az alperes jelentős létszámmal alapította meg a társaságot, amelyet megfelelő mennyiségű munkával kellett ellátnia, ami sokszor arra kényszerítette a társaság ügyvezetését, hogy veszteséges munkát is elvállaljon. Az alperes a társaság havonta küldött mérleg beszámolóiból ezekről a tényekről tudott, a versenyképesség megteremtése érdekében azonban semmit nem tett, az ügyvezető ez irányú intézkedéseinek megtételét pedig megakadályozta. Az alperesnek ez az üzletpolitikája vezetett az ellenőrzött társaság tartósan veszteséges gazdálkodásához de mivel megfelelő forgótőkéről az alperes nem gondoskodott, a társaság kénytelen volt az alvállalkozók terhére finanszírozni, ami 2000-től fokozatos eladósodáshoz, végső soron a felszámoláshoz vezetett.

Állították, hogy a folyószámla hitel felvétele is az alperes hátrányos üzletpolitikájának része volt. A hitel felvételének fedezete nem volt meg, ez a hitel az ellenőrzött társaság eladósodását csak fokozta, s az egyébként is csak az ellenőrzött társaság működési költségeinek fedezésére szolgált, az a társaság egyéb tartozásainak, így az alperesi beruházásokon dolgozó alvállalkozók kifizetésére nem volt elegendő. A hitel felvétele azt a célt szolgálta, hogy a már gyakorlatilag összeomlott céget „lélegeztető gépen tartsa" az alperesi beruházások megvalósítása érdekében és mind az ellenőrzött társaság, mind a társaság hitelezőinek hátrányára.

Állították, hogy az alperes hátrányos üzletpolitikájának része volt az is, hogy rendszeresen komoly, több hónapos késedelemmel fizette ki a társasággal szembeni tartozásait és késedelmi kamatfizetési kötelezettségének soha egyetlen alkalommal sem tett eleget. Ezzel is saját érdekeit helyezte előtérbe a társaságnak jelentős hátrányt okozva. A 2003. évi mérlegben szereplő 237.672 E Ft követelésből 176.450 eFt-tal az alperes tartozott a

társaságnak.

Az alperes hátrányos üzletpolitikája következtében vált a társaság 2003. év elején fizetéseképtelenné. Az alperes ui. a 2002. év novemberében készre jelentett 100 mFt-ot meghaladó értékű munkát 2003. áprilisáig nem volt hajlandó leigazolni, így a társaság 5 hónapig nem jutott hozzá az árbevételéhez, amire a munkák folytatása érdekében szüksége lett volna.

A folyamatos forráshiány miatt a társaság nem tudta megvásárolni az olcsóbb terméket, illetve szolgáltatást, mert azonnali fizetés hiányában nem szolgálták ki, ezen kívül a társaság csak olyan alvállalkozókkal dolgoztathatott, amelyekről tudta, hogy fizetési késedelem esetén nem indítanak felszámolási eljárást, ez azonban azzal a hátránnyal járt, hogy az adott alvállalkozónak magasabbak voltak az árai.

Az alperes hátrányos üzletpolitikájának része volt a székhelyváltoztatás is, amiről az alperes döntött. A székhelyváltoztatás is alperesi érdekeket szolgált, az alperes vissza akarta venni a társaság elhelyezésére szolgáló épületet, amit az ellenőrzött társasággal végre is hajtattott, az ehhez szükséges forrást azonban nem biztosította.

A **XII.r. FELPERES** a keresetét szintén módosította és 24.311.620,- Ft tőke és ennek 2005. március 24. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatának, valamint a felmerült perköltségnek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A keresetének indokolását a többi felperessel egyezően adta elő.

A megismételt eljárásban az **ALPERES** változatlanul kérte a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását. Változatlanul állította, hogy az alperes az ellenőrzött társaság irányában hátrányos üzletpolitikát nem folytatott. Tartós hátrányokozás csak olyan szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartás lehet, amely okozati összefüggésben áll az ellenőrzött társaságnál keletkező és a felszámolási eljáráshoz vezető veszteséggel. A korábbi eljárásokban lefolytatott bizonyítás semmilyen módon nem támasztotta alá, hogy az alperes részéről ilyen szándékos, illetve súlyosan gondatlan magatartás valósult volna meg. Az sem állapítható meg, hogy az alperes oldalán bármilyen közvetlen vagy közvetett előny származott volna a "**adós neve**" veszteséges működéséből, sőt az kifejezetten hátrányos volt az alperesnek. A szakértői anyagból is az állapítható meg, hogy nem lehetett az alperesi tulajdonos gazdasági döntései vagy annak hiánya egyedüli elindítója annak a folyamatnak, amely végül a "**adós neve**" fizetéseképtelenségéhez vezetett. Nem illeszthető a tartósan hátrányos üzletpolitika fogalomkörébe az, hogy a tulajdonos korlátozta az ügyvezetés jogkörét, vagy az, hogy készfizető kezességet vállalt a hitelfelvételhez.

Kiemelte, hogy a 2003. évi veszteség mértéke 2004-ben vált nyilvánvalóvá az alperes számára, amikor is menesztette az ügyvezetőt és a könyvelőt. Az ügyvezető jogkörének korlátozása egyértelműen a társaság érdekeit szolgált. Az alperes az általa elrendelt vizsgálatot megelőzően nem volt abban a helyzetben, hogy világosan érzékelje a társaság működéseképtelenségét. Az előre nem láthatóság bizonyítékeként hivatkozott a 2002. december 12-ei felügyelőbizottsági ülésről készült jegyzőkönyvre. A társaság

fizetéképtelenségét túlnyomórészt objektív gazdasági körülmények, illetve a társaság ügyvezetésének nem megfelelő gazdasági döntései - behajthatatlan kintlévőségei - okozták. Nem jelenthető ki sem az, hogy a társaság fizetéképtelensége az alperes magatartásának következménye, mint ahogy az sem, hogy a fizetéképtelenség elkerülésére a tulajdonos semmit nem tett. Az alperes előtt 2004-ben vált világossá a helyzet és ettől kezdve az alperes megkezdte a társaság felszámolásának előkészítését. A felszámolás megindításáról a 2003. március 22-i vezetői értekezlet döntött. Azt nem vitatta, hogy a felszámolást nem a tulajdonos, hanem az egyik hitelező indította meg.

Kitért arra is, hogy az árak pályázati eljárás során jöttek létre, melyek mértékére lényegében a felpereseknek is ráhatása volt. A **"adós neve"** árképzésébe a tulajdonos nem szolt bele, ugyanakkor ennek az árképzésnek éppen az volt a legnagyobb problémája, hogy az adott projekthez kapcsolódóan kialakított költségvetésben rendkívül nagy, eltúlzott mértékű volt az alvállalkozók bevonása, illetve a részükre kifizetendő díjak, míg a saját költségeit a cég nagyon alacsonyan tervezte.

A szakértő egyértelműen megállapította, hogy a **"adós neve"** pénzügyi problémái nem vezethetők le a tulajdonos üzletpolitikai döntéseiből. Megállapította azt is, hogy nem lehet levonni azt a szakmai következtetést, hogy a **"adós neve"** pénzügyi problémáit az alvállalkozókkal, köztük a felperesi társaságokkal finanszírozta. Megállapította azt is, hogy nem talált olyan alperesi döntést, amely kifejezetten a kötelezettség állomány növekedését okozta volna, az alperes nem hozott olyan döntést, amelyek a tulajdonában álló **"adós neve"** gazdálkodására hátrányosak lettek volna. Ezzel szemben amikor észlelte, hogy az akkori ügyvezetés - **G.Gy.** - milyen módon irányítja a társaságot, csökkentette hatáskörét, amivel egyértelműen a társaság érdekében intézkedett.

Valamennyi számlát megfizette, így súlytalan a **G.Gy.** tanú által állított folyamatos fizetési késedelem. A szakértő az alperesi késedelmet nem minősítette eltúlzottnak és azt állapította meg, hogy ez nem lehetett oka a veszteséges működésnek.

Álláspontja szerint **"O.J."** tanú vallomása semmilyen módon nem szolgálhat alapul a kereset megalapozottságára, az ő idején a társaság nem volt felszámolás közeli helyzetben. Olyan időszakra tett tanúvallomást, amely időszak tulajdonosi döntései egészen biztosan nem okozhatták az évekkel később indult felszámolási eljárásban a hitelezői követelések fedezethiányát. A felperesi álláspont cáfolására viszont alkalmas az a nyilatkozata, hogy a veszteségessé válás egyik oka az volt, hogy a verseny élesedett ezért kénytelen volt a **"adós neve"** nulla nyereséggel is elvállalni egy munkát. Jelentős az a nyilatkozata is, hogy a tagi képviselőnek nem volt semmi beleszólása az árajánlat kialakításában.

G.Gy. tanú vallomását számos ponton aggályosnak ítélte. Álláspontja szerint a tanú vallomása nem tekinthető elfogulatlan, érdektelen tanúvallomásnak. A tanú vallomásával kapcsolatban kiemelte, hogy maga a tanú is úgy nyilatkozott, hogy a felügyelőbizottságon keresztül a tulajdonos szoros ellenőrzést gyakorolt a társaság felett, majd kijelentette, hogy a veszteséget a **"adós neve"** szabályos tevékenysége okozta, mert míg a versenytársak be nem jelentett fizikai munkásokkal dolgoztattak, addig a **"adós neve"** mindent az előírt szabályok szerint teljesített, így sokkal jelentősebb árkülönbséggel tudták a versenytársak elvállalni a munkát. Kiemelte, hogy a tanú gazdasági folyamatokra utal, fel sem merül a tulajdonos

üzletpolitikája, mint veszteséget okozó tényező. A tanúnak azt a nyilatkozatát, hogy az alperes 5 hónapon keresztül nem igazolta le a "**adós neve**" teljesítését, valótlannak tartotta. Felhívta a figyelmet arra, hogy a tanú nem határozta meg, hogy mikor történt az általa előadott eset, a belső utasítást a tanú csak valószínűsítette; kizártnak tartotta, hogy a műszaki ellenőr alaptalanul nem igazolta volna le a teljesítést és megjegyezte, hogy nem növeli a veszteséget egy folyamatban lévő munka leigazolása és kifizetése, ezért a tanú által előadott esemény nem fordult elő a "**alperes neve**" Zrt-nél. A tanú a veszteség harmadik okaként hivatkozott a folyamatos fizetési késedelemre, szakértő azonban ezt a fizetési késedelmet a szakvéleményében nem támasztotta alá. **G.Gy.** maga is úgy nyilatkozott, hogy az alvállalkozók kiválasztásában, az alvállalkozói díj meghatározásában a "**alperes neve**"-nak semmiféle befolyása nem volt.

Álláspontja szerint a tanúvallomások nem alkalmasak a hátrányos üzletpolitika megvalósulásának megállapítására, mert az ennek megállapításához szükséges tényeket nem tartalmazzák. A tanúvallomások túlnyomó többsége nem köthető konkrét időponthoz és számos feltételezést tartalmaznak.

A tagi képviselő alkalmazása nem valósít meg hatáskör elvonást. A tagi képviselő annyit jelent, hogy az adott társaságnak ez a személy volt a kapcsolattartója, rajta keresztül áramlottak az információk. A tagi képviselőnek nem volt utasítás adási joga, ilyenre a perben semmilyen adat nem merült fel.

Az a körülmény, hogy a tulajdonos általános jelleggel (pl. értékhatár alapján) meghatározta az eljárási rendet és meghatározta az ügyvezető jogkörét nem minősül hatáskör elvonásnak és nem tekinthető hátrányos üzletpolitikának. Megjegyezte, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezések nem tiltják az egyszemélyes tulajdonos utasításadási jogát, ezért ha lett is volna ilyen, önmagában nem valósítana meg hátrányos üzletpolitikát és hatáskörelvonásnak sem lenne tekinthető.

A felperesek semmilyen okirati bizonyítékkal nem támasztották alá, hogy a tulajdonos megakadályozta az ún. rezsicsökkentő intézkedéseket.

*****

A bíróság a tényállást peres felek képviselőinek nyilatkozata, "**O.J.**", **G.Gy.** és **Ú.Z.** tanúk vallomása, **K.J.** igazságügyi szakértő 11.G.40.994/2005/33. szám alatt előterjesztett és ugyanezen számon folyó eljárásban 51. ill. 91. szám alatt kiegészített szakvéleménye, valamint a becsatolt és beszerzett iratok alapján állapította meg.

A felperesek az alperes korlátlan tagi felelősségét a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (továbbiakban Gt.) 296.§ (1) bekezdése és a 173.§ (3) bekezdése alapján kérték megállapítani.

A Gt. 173. § (3) bekezdése szerint az egyszemélyes társaság tagjának felelősségére a 292. § (3) bekezdésének és a 296. § (1) és (3) bekezdésének a közvetlen irányítást biztosító befolyáshoz kapcsolódó felelősségi szabályai megfelelően alkalmazandók.

A Gt. 296. § (1) bekezdése szerint ha az ellenőrzött társaság az uralkodó tag legalább

többségi irányítást biztosító befolyása következtében tartósan hátrányos üzletpolitikát folytat és ennek következtében az ellenőrzött társaság felszámolása esetén az ellenőrzött társaság vagyona a hitelezők kielégítésére nem nyújt fedezetet, a hitelező felszámolási eljárás során benyújtott keresete alapján a bíróság megállapíthatja az uralkodó tag korlátlan és teljes felelősségét az ellenőrzött társaság tartozásaiért.

Az alperes a "**adós neve**". Alapító Okiratában a társaság tartozásáért korlátlan és teljes felelősséget nem vállalt, ezért a konszernjogi felelősségének megállapítását a felperesek a Gt.173.§ (3) bekezdése alapján polgári perben kérhették, így keresetőségük fennáll.

A megismételt eljárás tartama alatt az ellenőrzött társaság felszámolása befejeződött és a felszámolási eljárás irataival a felperesek - a VI.r. felperes kivételével - bizonyították, hogy a követelésüket a felszámoló visszaigazolta és hitelezői nyilvántartásba vette, valamint bizonyították azt is, hogy a módosított keresetükben megjelölt összegben a hitelezői igényük kielégítést nem nyert.

Az iratok között 37/F/6. szám alatt csatolt okirat kizárólag annak bizonyítására volt alkalmas, hogy a VI.r. felperes hitelezői igénybejelentéssel élt, azt azonban a VI.r. felperes semmivel nem bizonyította, hogy a hitelezői igénybejelentését a felszámoló visszaigazolta és nem vitatott hitelezői igényként nyilvántartásba vette. A felszámolási eljárás iratai azt bizonyították, hogy a felszámoló a VI.r. felperes javára hitelezői igényt nem tartott nyilván, ezért a bíróság azt állapította meg, hogy a VI.r. felperes "**adós neve**".-vel szembeni követelése a felszámolási eljárás befejezésével a Csődtv.37.§ (3) bekezdése értelmében elenyészett.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XL. törvény (továbbiakban Csődtv.) 2005. februárjában hatályos 37. § (3) bekezdése szerint az (1) és (2) bekezdésben foglalt esetekben (a hitelezői igény bejelentésére előírt) az egy éves határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.

Konszernjogi felelősség esetén a tag nem a saját, hanem a társasága tartozásáért köteles helytállni. A Csődtv. fentebb ismertetett 37.§ (3) bekezdésében rögzített jogvesztő határidő miatt a felszámolási eljárás megindulását követően a társaság tartozásának csak azok a tartozások minősülnek, amelyeket a felszámoló nem vitatott hitelezői igényként nyilvántartásba vett és amelyek a felszámolás befejezésével az adós vagyonából nem térültek meg.

Ezen indokok alapján a bíróság a VI.r. felperes keresetét jogalapjában alaptalannak ítélte és elutasította.

A IX.r. felperes igazolta, hogy a "**adós neve**".-vel szembeni követelését az V.r. felperesre engedményezte, a felszámoló az engedményezést tudomásul vette és az engedményezést követően a hitelezői igényt az V.r. felperes javára tartotta nyilván. A IX.r. felperesnek a "**adós neve**".-vel szembeni követelése az engedményezés időpontjában megszűnt, ezért a bíróság a IX.r. felperes vonatkozásában a pert megszüntette, mivel a perből történő elbocsátásra az ítélelhozatal megelőző eljárásban nem került sor.

A megismételt eljárásban a bíróságnak a többi felperes keresete alapján és a felperesek bizonyítási terhe mellett azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes - mint egyszemélyes tulajdonos - a közvetlen irányítást biztosító befolyásának felhasználásával a társaságra tartósan hátrányos üzletpolitikát folytatott-e,- és a társaság fizetéseképtelenné válása okozati összefüggésben állt-e az alperes által folytatott ezen üzletpolitikával.

A bíróság a megismételt eljárásban a bizonyítási eljárást az ellenőrzött társaság vezetői tisztségviselőinek tanúkenti meghallgatásával egészítette ki. Mindhárom tanú vallomását a bizonyítékok között értékelte, mivel a bíróság az adós mérlegadatai és a szakértő véleménye alapján azt állapította meg, hogy a **"adós neve"**. fizetéseképtelensége fokozatosan, több éves folyamat eredményeként alakult ki és összefüggésben állt a 2000-2001-es gazdálkodással. Mindhárom tanú a 2000. és 2004. év közötti időszakban volt vezető tisztségviselője az adós társaságnak, így az általuk előadottak a felperesi kereset elbírálása szempontjából relevánsak voltak. A bíróság **G.Gy.** tanút a meghallgatását megelőzően figyelmeztette a hamis tanúzás következményeire és a tanú a vallomása elején úgy nyilatkozott, hogy tud érdektelen, tényszerű vallomást tenni. A tanú vallomását a bíróság a perben előterjesztett egyéb bizonyítékokkal együtt értékelte és állapította meg, hogy az tényadataiban összhangban állt a 9/A/1 szám alatt csatolt vizsgálati jelentés, a 11/A/1. szám alatt csatolt előterjesztés és a 39/A/3. szám alatt csatolt felügyelőbizottsági ülésen elhangzott nyilatkozatok tényadataival.

A bíróság **"O.J."** és **G.Gy.** tanúk vallomása alapján állapította meg a tényállásban az alperes és a társasága közötti árképzési gyakorlatot, a társaság üzleti tervének összeállítását, a társaság beszámoltatásának formáját és gyakoriságát, valamint a társaság működési körülményeit, szervezeti felépítésének kialakítását és az ezzel kapcsolatos döntési jogköröket.

A bíróság nem osztotta az alperes és a szakértő azon álláspontját, hogy az alperesnek nem volt üzletpolitikája a társasága irányában. Egyetértett a felperesekkel abban, hogy az a tény, hogy írásban nem dokumentált üzletpolitikája nem volt az alperesnek, nem zárja ki az üzletpolitika hiányát. Az alperes üzletpolitikája a társaság vezető tisztségviselőinek tanúvallomása alapján kétségmentesen megállapítható volt. A tartósan hátrányos üzletpolitikát a bíróság abban állapította meg, hogy az alperes gazdaságilag olyan függő helyzetbe hozta és tartotta a társaságát a szervezeti felépítésének kialakításán és konzerválásán keresztül, ami az alperesre kedvező volt azáltal, hogy a piaci ár alatt tudta a beruházásait megvalósítani és hátrányos volt a társaságra, azáltal, hogy a kényszerűen vállalt ajánlati árak a költségei fedezésére sem voltak elegendőek, az árbevételéből hasznot nem tudott realizálni, így forrás hiányában a termelőeszközei korszerűsítéséről nem tudott gondoskodni, ami a versenyképességét tovább rontotta. Azt, hogy a **"adós neve"** függő gazdasági helyzetben volt az alperestől, bizonyította az a nem vitatott tény, hogy a megrendeléseinek 70-80%-a az alperestől származott, külső megrendeléseik minimálisak voltak az árai versenyképtelensége miatt. Az alperes nem eltúrta a társasága veszteséges gazdálkodását, hanem azt szándékos magatartásával maga alakította ki, tartotta fenn és használta ki a saját előnyére, amit bizonyított **"O.J."** tanú vallomása is, aki arról

nyilatkozott, hogy az alperes tulajdonosi és megrendelői pozíciójával visszaélve a saját érdeke szerint irányította a nagyberuházásait, döntött azok leállításáról, s az ezzel felmerült többlet költségeket, károkat az ellenőrzött társaság részére nem térítette meg, annak ellenére, hogy tudta, a veszteséget a társaság egyéb forrásból - éppen a szervezeti felépítéséből adódó hátrányos versenyhelyzete miatt - pótolni nem tudja. Ez a függő gazdasági helyzet vezetett a társaság fokozatos eladósodásához és végső soron a fizetéseképtelen helyzet kialakulásához. A tartósan hátrányos üzletpolitika és a fizetéseképtelen helyzet kialakulása közötti ok-okozati összefüggés egyértelmű és közvetlen.

Itt jegyzi meg a bíróság, hogy a szakértői bizonyítás kiegészítése a megismételt eljárásban szükségtelen volt, mert tanúk vallomása és a már előterjesztett szakértői vélemény együttes mérlegelése alapján a fentebb kifejtett hátrányos üzletpolitika megállapítható volt.

Az alperes állította, hogy a **"adós neve"** magas működési költsége és veszteségessé válása a saját gazdálkodásának eredménye volt, a saját üzletpolitikai döntésével állt okozati összefüggésben, aminek bizonyítékeként hivatkozott a Céll ellenőrzés megállapításaira. Az alperesi társaság veszteségessé válásának okai között ezért vizsgálta és mérlegelte a bíróság az alperes által lefolytatott Céll ellenőrzés által feltárt és **G.Gy.** tanúvallomásában megerősített azon tényt, hogy az alperesi társaság az alvállalkozói egy részével a piacon szokásos haszonkulcs mértékét el nem érő árréssel kötötte meg az alvállalkozási szerződéseket. Azt, hogy az adott körülmények között ez a **"adós neve"** hátrányos volt-e, csak az összes körülmény mérlegelésével lehet megítélni. Az ügyvezető a viszonylag magasabb alvállalkozói díjakat azzal indokolta, hogy ez annak ellentételezése volt, hogy fizetési késedelem esetén az alvállalkozó ne kezdeményezzen felszámolási eljárást, mert a cég számára ez hátrányosabb lett volna. A szakértő véleménye alapján a bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes fizetési késedelme nem volt kirívó, így az ügyvezető által említett fizetési késedelem a társaság és az alvállalkozó közötti jogviszonyban értelmezhető és a **"adós neve"** fizetési késedelméhez kapcsolódott. Ez a fizetési késedelem viszont már annak a hátrányos üzletpolitikának a következménye, ami a társaságot arra kényszerítette, hogy a piaci ár alatt szerződjön az alperessel az alperesi beruházások kivitelezésére. Azt, hogy a piaci ár alatt kötött az alperes és társasága vállalkozási szerződést, bizonyította **G.Gy.** és **"O.J."** tanúk vallomása. Nem mond ennek ellent az a tény, hogy ez a vállalkozási díj pályázati eljárás keretében került meghatározásra, mivel a tanúk vallomása alapján megállapítható volt, hogy az ajánlati ár kialakítása során a **"adós neve"** értesült a piac többi szereplőjének árajánlatáról.

Fenti indokok alapján a bíróság azt állapította meg, hogy bár a **"adós neve"** gazdálkodása a társaságra objektíve hátrányos volt, hiszen az adott munkára eső költségeket sem fedező árrés a társaság fokozatos eladósodásához vezet, ez azonban az alperes hátrányos üzletpolitikájának következménye, ami a társaságot arra kényszerítette, hogy két rossz megoldás közül válasszon. Azt az alperes alaptalanul állította, hogy a **"adós neve"** magas működési költsége a saját gazdálkodásának következménye volt. A meghallgatott tanúk vallomása, a becsatolt okiratok és a szakértő véleménye is cáfolta ezt az alperesi állítást. A magas rezsi költséget a szervezet és az előregedett eszközpark fenntartása eredményezte.

A bíróság **Ú.Z.** tanúvallomása alapján tényként állapította meg, hogy az alperes a

fizetéseketlen helyzet kialakulását követően a társaság irányítását közvetlenül maga látta el, az ügyvezető feladatát kizárólag a folyamatban lévő két munka befejezésének levezénylésében határozta meg, a gazdasági döntéseket az alperes hozta, az alperes döntött arról, hogy a bevételek milyen kiadásokra fordíthatók, és döntött arról is, hogy a társaság működését a fizetéseketlenység bekövetkezésekor nem szünteti be, a fizetéseketlenység megállapításának kezdeményezése helyett a céget tovább működteti.

Ezek az alperesi intézkedések azonban a fizetéseketlenység kialakulását követően már tartoztak a konszernjogi felelősség körében vizsgálható intézkedések közé.

A bíróság vizsgálta és mérlegelte azt a perben feltárt tény is, a társaság alapítását követően a gazdasági körülmények is megváltoztak, fokozódott az építőipari piacon a verseny, ami szintén közrehatott a fizetéseketlenység kialakulásában, ez azonban az alperes konszernjogi felelősségét nem menti, mivel a piaci versenyhez való rugalmas alkalmazkodást az alperes által folytatott hátrányos üzletpolitika tette lehetetlenné.

A hitelfelvétel a **"adós neve"** gazdálkodásának eredményességét nem befolyásolta, konszern jogi felelősséget megalapozó tartósan hátrányos üzletpolitikaként nem értékelhető, mert egyszeri intézkedés volt, nem volt része a fentebb kifejtett és a **"adós neve"** hátrányos üzletpolitikának. A hitelfelvétel már csak következménye volt a cég veszteségességének és kizárólag a fizetéseketlenység átmeneti áthidalására szolgált. A hitelt az alperes fizette vissza, így a hitel a társaságot az alperes felé adósította el, ennek a társaság részéről történő megfizetése érdekében a fizetési felszólításon kívül az alperes semmit nem tett, így a hitelfelvétellel kapcsolatban az alperes terhére olyan szándékos magatartás, ami a társaság fizetéseketlenységének bekövetkezésével okozati összefüggésben állt, nem valósult meg.

Tartósan hátrányos üzletpolitika csak a Gt. hatályba lépését követően tanúsított magatartással követhető el, ezért a felperesek által említett ingatlanlivonással megvalósult törzstőke csökkentésnek a felperesi kereset elbírálása szempontjából nem volt jogi jelentősége.

Fenti indokok alapján a bíróság az alperes felelősségét megállapította a **"adós neve"**. tartozásaiért és kötelezte az alperest a felszámolási eljárásban meg nem térült felperesi követelések megfizetésére. A késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezés részben a Ptk.301/A.§ (2) bekezdésén, részben a Csöd.tv.35.§ (2) bekezdés b) pontján alapul. A felszámolási zárómérleg elkészítését követő időre XII.r. felperes által előterjesztett kamat követelést a bíróság elutasította.

- - - - -

Az alperes az I-III.r.V.r.VII-VIII.r. és a XII.r. felperesek vonatkozásában pervesztes lett, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles a megjelölt felperesek perindításával felmerült költségek viselésére, míg a VI.r. felperes vonatkozásában pernyertes lett, ezért a VI.r. felperes perindításával kapcsolatban felmerült költségek viselésére a VI.r. felperes köteles. A IX.r. felperes a követelését az V.r. felperesre engedményezte, így a IX.r. felperes vonatkozásában perköltséget a bíróság nem állapított meg, a IX.r. felperes perindításával kapcsolatos költségeket az V.r. felperesnél vette figyelembe.

A felperesek a megismételt eljárásban a keresetüket módosították és marasztalási keresetet terjesztettek el a felszámolási eljárásban meg nem térült pénzkövetelésükre, ezért a bíróság a pertárgyértéket a követelésükkel azonos összegben - összesen 225.770.553,- Ft-ban - határozta meg a Pp.24.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel, míg a kereseti illetéket a Pp. 25. § (3) bekezdésében, az Itv. 42.§ (1) bekezdés a/ pontjában foglaltak figyelembevételével állapította meg 900.000,- Ft összegben és kötelezte az alperest ennek megfizetésére a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a pervesztessége és a felperesi követelések belső arányosításával. Az I.r. felperes a teljes követelés 15%-t, a II.r. felperes az 1%-t, a III.r. felperes a 30%-t, az V.r. felperes a 35%-t, a VI.r. felperes a 3%-t, a VII.r. felperes a 2%-t, a VIII.r. felperes a 3%-t és a XII.r. felperes a 11%-t érvényesítette. A IX.r. felperes által érvényesített követelést a bíróság a V.r. felperesnél vette figyelembe. A bíróság által megállapított és az alperes terhére eső perköltség az I.r. felperes vonatkozásában 126.000,- Ft, a II.r. felperes vonatkozásában 9.000,- Ft, a III.r. felperes vonatkozásában 270.000,- Ft, az V.r. felperes vonatkozásában 315.000,- Ft, a VII.r. felperes vonatkozásában 18.000,- Ft, a VIII.r. felperes vonatkozásában 27.000,- Ft és a XII.r. felperes vonatkozásában 99.000,- Ft kereseti illetéket tartalmaz. 27.000,- Ft illetéket a VI.r. felperes viseli.

A felperesek a perben 21.000,- Ft + 879.000,- Ft kereseti illetéket róttak le, a fellebbezési eljárásban többlet illetékként lerótt 2×876.000,- Ft+36.000,- Ft visszaigényléséről a Fővárosi Ítéltábla a Gf.40.013/2012/5. sz. és a Gf.40.682/2009/5. végzésével rendelkezett és feljogosította a felpereseket a többlet illeték visszaigénylésére.

A bíróság által megállapított perköltség 1.980.320,- Ft szakértői díjat is tartalmaz, amelyből 59.410,- Ft szakértői díj a VI.r. felperes terhén maradt, míg 1.920.910,- Ft szakértői díj megfizetésére a bíróság az alperest kötelezte a felperesek által előlegezett arányban. A szakértői díjból az I.r. felperes 165.080,- Ft-ot, a III.r. felperes 165.080,- Ft-ot, az V.r. felperes 330.160,- Ft-ot és az I-III.r. V.r. és VII.-VIII.r. felperesek együttesen 1.260.690,- Ft-ot előlegeztek.

A szakértői díj vonatkozásában a bíróság 60. sorszám alatt a Pp.225.§ (6) bekezdése alapján kiegészítő ítéletet hozott, mert az 58. szám alatt kihirdetett ítéletben a felmerült szakértői díjról elmulasztott rendelkezni.

A bíróság által megállapított és az alperest terhelő perköltség 1.101.000,- Ft másodfokú eljárásban felmerült költséget is tartalmaz, aminek a megfizetésére a bíróság az alperest a pernyertes felperesek részére egyetemlegesen kötelezte, míg a bíróság által megállapított és a VI.r. alperest terhelő perköltség 27.000,- Ft másodfokú perköltséget tartalmaz a felperesi követelések belső arányosításra figyelemmel.

A bíróság által megállapított és az alperes terhére eső perköltség tartalmazza a pernyertes I-III.r. V.r. VII-VIII.r. felperesek jogi képviselével felmerült br. 10.486.995,- Ft ügyvédi munkadíjat, aminek megfizetését a felperesek együttesen kérték, valamint a XII.r. felperes jogi képviselével felmerült 1.180.000,- Ft + 318.600,- Ft áfa összesen 1.498.600,- Ft ügyvédi munkadíjat. A bíróság által megállapított és a VI.r. felperes terhére eső perköltség 487.000,- Ft jogtanácsosi munkadíjat tartalmaz. Az ügyvédi munkadíj mértékét a bíróság az I-III.r., V.r. VII-VIII.r. felperesek vonatkozásában a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 2.§ (1)

bekezdése alapján állapította meg, a felperesek által becsatolt megbízási szerződésben foglaltak szerint, míg a XII.r. felperes vonatkozásában a 3.§ (2) bekezdés b) pontja alapján. A VI.r. felperest terhelő jogtanácsosi munkadíjat a bíróság a 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg. Mind az ügyvédi, mind a jogtanácsosi munkadíjat a bíróság az IM rendelet által meghatározott mértékben, illetve a megbízási szerződésben foglaltakkal egyezően állapította meg, mert azt a perben kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak ítélte az eljárás tartamára, a tárgyalások számára, az előterjesztett periratok mennyiségére és a perbe hozott jogvita nehézségi fokára figyelemmel.

Budapest, 2015. április 8.

. Kisrákói Annamária sk.
bíró